

Willow Creek

Hvem? – Hvad? – Hvorfor?

Indledning Indledning Indledning Indledning Indledning

Willow Creek bevægelsen er i løbet af få år blevet en verdensomspændende bevægelse. Bevægelsen er også kommet til Danmark ved bl.a. afholdelsen af to lederkonferencer inden for de sidste få år og deres metodologi påvirker mange kirkesamfund/menigheder herhjemme i stigende grad. Det gælder også organisationer på "højrefløj" i det danske kirkeliv så som Indre Mission og Luthersk Missionsforening.

Dansk Luthersk Forlag har ligeledes udgivet bogen "Smittende tro" af Bill Hybels (grundlægger af "Willow Creek") og Mark Mittelberg, bogen "Smittende kirke" af Mark Mittelberg er udkommet på forlaget Royal og for nyligt udkom bogen "Bøn forandrer" af Bill Hybels på Credo forlag.

Det der kendetegner Willow Creek bevægelsen er en enorm kirkevækst – en hel speciel evne til at tiltrække mødefremmede til "sørgergudstjenester". Målet er at gøre folk til Kristus-efterfølgere der spreder evangeliet videre ud, netop p.g.a. en "smittende tro".

Vi har som kristne et udtalt ønske om at nå mødefremmede med evangeliet, men må erkende, at vi har haft svært ved at omsætte det til praksis, både fordi vi har været for tilbageholdende (menneskefrygt?), og fordi vi har været usikre på hvordan vi skulle gribe tingene an.

På de punkter er Willow Creek en absolut succes og mange har derfor ønsket at hente inspiration derfra -- og har fået det!!

Men hvad er det for en organisation og hvad står de egentlig for? Hvem står bag kirken? Er deres lære og liv i overensstemmelse med Den Hellige Skrift? – for Bibelen er den eneste pålidelige rettesnor vi har, og ud fra den skal alt stå sin prøve.

Svarene på disse spørgsmål må være bestemmende for vores videre holdning – om vi kan fortsætte med inspirationen fra "Willow Creek" eller om vi må forkaste det.

Jesus udtrykte det på denne måde: "Den, der ikke er med mig, er imod mig, og den, der ikke samler med mig, spreder" (Luk. 11.23) og i 1. Johs. 2.3-6 står der: "Og deraf kan vi vide, at vi kender ham: hvis vi holder hans bud. Den, der siger: "Jeg kender ham", men ikke holder hans bud er en løgner, og sandheden er ikke i ham; men den, der holder fast ved hans ord, i ham er Guds kærlighed i sandhed fuldendt. Deraf ved vi, at vi er i ham. Den, der siger, at han bliver i ham, skylder også selv at leve sådan, som han levede".

Ingen kan tjene to herrer!

Vil vi ved brug af Willow Creek konceptet opnå det vi gerne vil? – nemlig at føre mødefremmede til Kristus, eller....??

Alle informationer, der er medtaget i gennemgangen, er fundet via internettet eller givet til mig af gode venner.

Informationerne er indhentet via søgemaskinen www.google.com hvor der er søgt efter "Willow Creek" og "Bill Hybels" og desuden efter "okkultisme", "spiritisme", "satanisme" og "new age", for at finde ud af noget mere om New Age bevægelsen (forklaring følger).

Under Willow Creek fandtes kun ganske få referencer, medens der under "Bill Hybels" dukkede mere end 14.000 referencer op. Af disse har jeg gennemgået de første ca. 4-500 og i øvrigt lavet en

del stikprøver (har i alt udskrevet ca. 6-700 A-4 sider). Under de andre søgeord er der ligeledes mange referencer, men relevant materiale er svær at finde.

Jeg har i det medtagne med vilje valgt primært at fokusere på faktuelle data (udtalelser, samarbejdspartnere, konferencedeltagelse, etc.) netop for at undgå at noget som personlig aversion, misundelse eller lignende skulle spille ind.

Gennemgangen af Willow Creek som den forligger her, er ikke et originalt videnskabeligt produkt (selvstændigt, nyt arbejde), men at sammenligne med en oversigtsartikel idet den er baseret på andres undersøgelser. Jeg tvivler dog ikke på konklusionen, idet der er en rød tråd gennem det hele – det hele passer sammen, som hånd i handske. Men læs og vurder selv!

Og så har jeg søgt at belyse det fundne i lyset af Bibelens tale, for hvad jeg tænker og tror, er for så vidt uden interesse.

Mine personlige kommentarer er i det følgende anført i *kursiv*.

Gennemgangen af Willow Creek med fokus på Bill Hybels er bygget op i afsnit, som følger:

1) Historie.....	side 4
2) Problemer	side 5
Psykologi	
3) Inspiration	side 7
Robert Schuller	
4) Willow Creek konceptet.....	side 10
Syv trin	
5) Kvindelige ledere.....	side 16
6) Cellegrupper.....	side 17
7) Økumenisk arbejde.....	side 19
8) Promise Keepers.....	side 21
9) Udtalelser.....	side 23
10) New Age.....	side 26
11) Konklusion.....	side 30
12) Personlige erfaringer.....	side 33
13) Udvalgte artikler i kopi.....	side 39
14) Referencer.....	side 62
15) Appendix.....	side 65

Der er medtaget et afsnit om New Age for at beskrive hvad New Age er, hvad de vil og hvordan de bærer sig ad. Dette afsnit har umiddelbart intet med Willow Creek og Bill Hybels at gøre, og kan derfor virke malplaceret, – og dog er det hele nøglen til forståelse af problemstillingen. Afsnittet er baseret på citater fra David Marshalls bog ”New Age contra Evangeliet” og Randall Baers bog ”Mareridt”. Begge personer har indgående kendskab til New Age. Randall Baer var en af toplederne indenfor New Age i 10 år, men kom fri af det, og beskriver de erfaringer og den viden han fik omkring bevægelsen indefra. I David Marshalls bog er der en række citater af Will Baron, der ligeledes var dybt involveret i New Age, men han blev ligeledes sat fri af Jesus. De må om nogen vide hvad New Age er!

1

Historie Historie Historie Historie Historie Historie

Bill Hybels er født i Kalamazoo i Michigan i 1952. Gift med Lynn Hybels.

Deltog som barn hver sommer på ”Camp AWANA” sommerlejr (*kristen børne- og ungdomsorganisation som understøtter 12.000 menigheder i 110 lande med programmer, materiale etc.*) og stode på Jesus som sin frelser da han blev 16. Bill Hybels var leder af varehuset i AWANA’s hovedkvarter fra 1973-75 og var i et år leder af børne- og ungdomsarbejdet i en baptist kirke.

Medens Bill Hybels gik på High School var han medstifter af en menighed kaldet Son City. Her blandede de tidens musik, drama og forskellige former for underholdning med relevante budskaber og evangeliet for at nå ud til andre unge. Det var en succes – der deltog op til 1000 teenagere ved møderne.

Konceptet tog Bill Hybels med over i den kirke han var med til at grundlægge, og blev leder af, i 1975. Kirken startede i Chicago i en tidligere biograf med navnet ”Willow Creek Movie Theater”, hvorfra bevægelsen fik sit navn.

Efter en lang række initiale problemer gik det hastigt fremad og i 1981 flyttede Willow Creek til den nuværende lokalisation i en forstad til Chicago og har fortsat ekspansionen lige siden. I juni 2000 tog man det sidste byggeri i brug, bl.a. med et auditorium med plads til 7000 tilhørere. Bygningskomplekset er enormt med flere auditorier, grupperum, boghandel, cafeteria med plads til 700, motionscenter, diverse rådgivningscentre etc.

I hele bygningskomplekset, som de ønskede mere skulle ligne et industrielt hovedkvarter end en kirke, er der ingen kristne symboler idet man ønsker at det skal være neutralt.

Bygningerne ligger på et område på 155 acres (ca. 62 ha.) og har kostet ca. 110 mill. \$, heraf alene 70 mill \$ for den sidste udvidelse.

I 1994 var det totale driftsbudget på 13 millioner \$ (ca. 100 mill. kr). I dag er budgettet formentlig væsentlig større.

Hver weekend afholdes der fire ”sørg gudstjenester” med tilsammen ca. 20.000 deltagere. Og yderligere 5-6000 mennesker kommer til møder/seminarer eller samling i såkaldte cellegrupper onsdag og torsdag.

Det giver en enorm trafik og bare udgiften til trafikregulering koster 1 million kr. om året.

Man har lige fra starten satset meget på topkvalitet lige fra av-udstyr over højtalere, TV-skærme til kvalitet i kor, musik, drama etc. Kun det bedste er godt nok. Hvor meget de satser på dette illustreres bedst ved oplysningen om, at de de to første år anvendte halvdelen af alle de gavebidrag de fik (ca. 300 \$ om ugen) til mediebrug.

På grund af succesen viste mange andre interesse for hvordan de greb tingene an og derfor grundlagde de i 1992 Willow Creek Church Association for at formidle deres metode/budskab videre i en organiseret form.

Denne organisation står især for gennemførelsen af lederkonferencer (men også litteratur, drama, musik m.m. til inspiration/afbenyttelse af interesserede)

I 2001 underviste de således 76.000 kirkeledere under en verdensturne, heraf 13-1400 i Danmark. De har nu kontakt til over 7400 kirkesamfund ud over hele verden (90 lande).

Der er aktuelt planer om at oprette ”Willow Creek Danmark”.

2

Problemer Problemer Problemer Problemer Problemer

Kort efter grundlæggelsen af Willow Creek løb Bill og Lynn Hybels ind i en række problemer af forskellig art, lige fra ægteskabelige problemer til økonomiske og teologiske.

For at komme ud af kriserne søgte de hjælp hos psykologer.

Resultaterne/konsekvenserne heraf var bl.a. følgende:

- 1) Lynn Hybels udtalte at hun ”opdagede ukendte dybe sår indeni sig” – en psykologisk metode at transformere en selv til ”et offer” i stedet for én der selv er ansvarlig for alle handlinger.

- Dette er ubibelsk. Vi er ikke ofre - vi er alle ansvarlige for vore tanker, motiver og handlinger ned til mindste detalje og en dag skal vi stå Gud til regnskab for alt dette.*
- 2) Bill Hybels lærte af psykologien at han blev "drevet af et ubevidst drive" af "umødte følelsesmæssige behov" og af en "smertens driftsmønster".
Dette er så langt fra en beskrivelse af Helligåndens gerning i en kristen som man vel kan komme.
Bill Hybels stolede (engelsk: "trusted") på Jesus som sin frelser da han var 16 år gammel. Dette kan meget vel være sagen (at han stolede på) for var han blevet omvendt ville Helligånden have taget bolig i ham og Helligånden ville have givet ham et "drive" som han vidste hvor kom fra og Helligånden ville have mættet hans sjæl og givet ham fred.
- 3) Lynn Hybels skriver i bogen "Fit to Be Tied" fra 1991 (af Lynn og Bill Hybels) om værdien af den psykologiske hjælp/indsigt de fik (side 210-211):
 "Vi er også enige om, at vi ved at tage fordelene af de vidunderlige selvhjælps ressourcer der er til rådighed i dag, øgede vi vores karakterstyrke markant. Vi gik til seminarer og workshops og konferencer om ægteskab. Vi læste bøger om ægteskab. Åh, hvor vi læste bøger! Vi læste sammen og vi læste hver for sig. Vi læste i vore ferier, og vi læste til vi faldt i søvn om natten. Vi læste bøger af teologer og psykologer og ægteskabsrådgivere. Vi læste om temperamerterne, personlig vækst, arbejdsnarkomani, konfliktløsninger, sex, stressbearbejdning, hvordan at slappe af, hvordan at opdrage børn, hvordan at omgås penge. Vi samlede enhver god ide op som vi kunne finde, og det hjalp enormt. Nogle mennesker giver op før de får læst den første bog, eller lyttede til det første bånd eller deltager i den første workshop. Det er en tragedie. Vi kan kun bebrejde os selv, hvis vi ikke gør brug af de fantastiske ressourcer der stilles os til disposition".
Når man læser det er man ikke i tvivl om at de har modtaget endog meget omfattende psykologhjælp fra adskillige psykologer og over lang tid, - både ved direkte påvirkning gennem workshops, konferencer og seminarer, men også ved at lytte til bånd og gennem massive selvstudier.

I bogen refereres/henvises til flere psykologer, men den psykolog der refereres igen og igen er Melody Beattie, der derved fremstår som en kapacitet der er værd at lytte til.

Melody Beattie har dybe rødder i New Age.

I hendes bøger "Codependent No More", "Beyond Codependency" og "Codependent Guide to the Twelve Steps" anbefaler hun sine læsere, og lærer dem, at søge en "højere magt", en hvilken som helst "højere magt".

Denne højere magt er ikke bibelens Gud, men er hvad som helst man kan undfange i sin egen fantasi.

Melody Beattie anbefaler bl.a. læsning af:

- a) "A Course In Miracles" som er New Age lære dikteret af en spirituel vejleder (*dæmon*) til forfatteren.
- b) "The Road Less Traveled" af Scott Peck.
 Bogen er den bedst sælgende New Age bog i USA.

I Willow Creek's boghandel kan Melody Beatties bog "Codependent No More" købes, og Bill Hybels har adskillige gange omtalt Scott Peck positivt i sine bøger og forskellige artikler.

(Selv samme Scott Peck lod sig i øvrigt interviewe af magasinet "Playboy" i 1991 (marts nummeret) og sagde da at "porno var af det gode").

Op mod 80% af de bøger der sælges i Willow Creek's boghandel beskrives som selvhjælpsbøger.

Det vil sige at alle de positive effekter de fik, den karakterstyrke de fandt, alle de gode ideer de stødte på, og de fantastiske ressourcer de fandt, fandt de i New Age. Det var der de søgte hjælpen på nødens dag.

Dette er intet mindre end en katastrofe.

Læs konsekvenserne heraf i afsnit 10, side 26 – Ovennævnte udtalelser, incl. citatet i "Fit to Be Tied", bliver derved sat i perspektiv.

Bibelen lærer os helt entydigt at søge hjælp hos Herren og Hans vældige styrke.

"Råb til mig på nødens dag, så vil jeg udfri dig, og du skal ære mig" lover Gud i Sl. 50.15.

Det er Gud der er al visdoms Gud (Ordsprog. kap. 1-5).

Søger vi hjælp andre steder forkaster Gud os.

Tænk bare på Israels historie – hver gang de søgte hjælp hos Gud velsignede Han dem, ledte dem og var deres hyrde, og hver gang de vendte sig bort fra Ham gik de mod katastrofen (så som: hungersnød, andre fik landet i eje, landflygtighed, 40 år ekstra i ørkenen, etc.)

Tænk på Saul som Herren salvede til konge over Israel, da han var ringe i egne øjne

(1. Sam. 15. 17) og hvordan det gik ham da han blev stor i egne tanker og til sidst søgte råd hos en spåkvinde (1. Sam. 28.3-20).

Vi kan også bare tænke på vores eget lands historie de sidste 40 år og se hvilke fatale konsekvenser frafaldet har haft.

Ovenstående er forklaringen på – den røde tråd gennem - det der følger i de følgende afsnit.

3

Inspiration Inspiration Inspiration Inspiration Inspiration

Bill Hybels har hentet inspiration flere steder, bl.a. fra Norman Vincent Peals "positiv tænkning" teologi, hvor det centrale er at møde menneskers emotionelle (*følelsesmæssige*), psykologiske og sociale behov.

Den person der har haft størst indflydelse på Bill Hybels og Willow Creek konceptet er dog uden tvivl Robert Schuller og hans bog "Your Church has Real Possibilities" (*Din kirke har virkelig muligheder*). Ved opstarten af Willow Creek deltog Bill Hybels på et lederseminar afholdt af Robert Schuller og de har siden haft et tæt samarbejde.

Robert Schuller er en såkaldt "ny-evangelikal" præst, der er leder af kirken "Crystal Cathedral" der ligger i Californien. Inden Schuller byggede denne kirke tog han for øvrigt til Rom for at modtage pavenes velsignelse!!

Schuller lærer, at frelse ikke er udfrielse fra synd, død og helvede, men "udfrielse fra skam til herlighed...fra skyld til stolthed...fra frygt til kærlighed...fra vantro til tro...fra hykleri til ærlighed".

Schuller og Hybels udviklede sammen de "guldkantede fire trin til succes"

- 1) identificer målgruppen
- 2) registrer målgruppens behov og ønsker
- 3) imødekom målgruppens præferencer m.h.t. stil, sted, musik og budskab
- 4) skab et socialt miljø hvor målgruppen kan komme tilbage for fremtidig behovstilfredsstillelse og tilhørighed.

Om Robert Schuller har Bill Hybels udtalt "at han er en mand med høj agtelse" og at "han var den eneste person der ydede en utrolig støtte ved starten af Willow Creek".

Følgende er udtalelser fra Robert Schuller:

- 1) "Jesus kendte sit eget selvværd, hans succes ledte ham til at værdsætte sig selv.....Han bar korset for at hellige sit eget selvværd"
- 2) "Jeg tror ikke noget er blevet gjort i Kristi navn og under kristendommens banner som har vist sig mere destruktiv for den menneskelige personlighed og derfor i modsætning til vores evangeliske opgave, end den rå, besynderlige og ukristelige strategi som går ud på at gøre mennesker opmærksomme på deres fortabte og syndige tilstand".
- 3) "Alle der ønsker at leve et gudfrygtigt liv i Jesus Kristus, vil blive forfulgt, 2.Tim. 3.12 – Men i dag ville Paulus have sagt: Den der lever gudfrygtigt, vil blive æret og få succes i verden".
- 4) "Folk skal mødes med følelser og psykologiske behov skal imødekommes. Menneskets værste problem er at det har mistet sin selvagtelse. Er selvagtelse ikke tilstede, er en person i helvede"
- 5) "Jeg er meget stolt af hvem jeg er.....jeg har aldrig brudt et eneste af de ti bud. Jeg har aldrig brudt noget af Jesu Kristi lære og derfor er jeg så stolt af min tro og mit budskab"
Sagt efter en anklage om at han havde slået en medpassager under en flyrejse.

Robert Schuller afholder hvert år et præsteseminar på "Institute for Successful Church Leadership" Bill Hybels var en af underviserne i 1994, 1995, 1996 og igen i 2000 og 2002.

I 1997 afholdt Schuller et træningsseminar for homoseksuelle præster. Mere end 80 bøsser og lesbiske præster og lægmandsledere deltog i seminaret.

En af hovedunderviserne var Bill Hybels.

Homoseksuel praksis er Gud en vederstykkelighed (3. Mos. 18.22).

Robert Schuller er hovedmanden bag talen om selv-agtelse (self-esteem) og selv-kærlighed (self-love).

Bill Hybels har udgivet 4 bånd med dette som tema under titlerne ”Source of Your Self-Esteem” (*Kilden til din selvrespekt*), ”What scars Your Self-Esteem” (*Hvad sårer din selvrespekt*), ”Rebuilding Your Self-Esteem” (*Genopbyggelse af din selvrespekt*) og ”Building Self-Esteem” (*Opbygge selvrespekt*).

Robert Schuller er kommet med følgende udtalelse om Bill Hybels:

”Jeg var den første person til at introducere virkelig kirkevækst til den amerikanske kirke....Han (Bill Hybels) blev den første der tog disse principper op, forfinede dem, maksimerede dem til den ultimative længde af deres potentiale.....Jeg er så stolt af ham.....Jeg tænker på ham som en søn. Jeg tænker på ham som et af de største ting der er sket kristenheden i vor tid.....Bill Hybels udfører det bedste job af nogen som helst jeg kender!”

Jeg er målløs. Robert Schuller er den værste gudsbepotter jeg nogensinde er stødt på!!

Bill Hybels har primært hentet inspiration hos ham ved starten af Willow Creek, har videreudviklet hans kirkevækststrategi (se afsnit 4) og de har haft et udtalt samarbejde. Som det fremgår af ovennævnte udtalelser nærer de dyb respekt for hinanden, og de arbejder for det samme (se Schuller's udtalelse – det er i øvrigt store ord fra én der ikke har andet til overs for Kristi kors end spot! – se 1. udtalelse af Schuller, side 8).

Jeg kommer umiddelbart til at tænke på følgende vers fra Bibelen:

”Lykkelig den, som ikke vandrer efter ugudeliges råd, som ikke går på synderes vej og ikke sidder blandt spottere”. Salme 1.1

”Uretfærdiges sti må I ikke gå på, ondes vej må I ikke slå ind på; undgå den, gå ikke ad den, drej af fra den, og gå videre”. Ordsp. 4.14-15.

Bill Hybels er ikke drejet af!

”Gid du vil dræbe forbryderne, Gud! Vig fra mig I mordere! De spinder rænker mod dig, de farer med løgn mod dig. Hader jeg ikke dem, der hader dig, Herre? Grænseløst er mit had til dem, de er blevet mine fjender. Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, prøv mig, og kend mine tanker, se efter, om jeg følger afgudsvej! Led mig ad evigheds vej!” Salme 139.19-24

4

Willow Creek konceptet Willow Creek konceptet Willow Creek konceptet

I Willow Creek er evangelisationen baseret på markedsanalyser. Da de startede havde de brug for nye medlemmer i en fart for at få økonomien til at hænge sammen.

Er det problemstillingen, at deres primære ønske var at få folk i kirken for at få økonomien til at hænge sammen og ikke for at de skulle blive frelst?

De lavede derfor en spørgeskemaundersøgelse. Rent praktisk foregik det på den måde at de gik fra dør til dør og solgte tomater og samtidig spurgte de folk om de kom i en kirke. Var svaret ja gik de videre; var svaret nej stillede de dem en række spørgsmål om hvordan kirken skulle se ud, fungere og hvad den skulle tilbyde for at kunne motivere dem til at komme. På denne måde indsamlede de mere end tusind spørgeskemaer.

De fire hyppigste svar var at folk

- 1) ikke kunne lide at blive plaget for penge.
- 2) fandt kirken kedelig, forudsigelig eller for rutinepræget.
- 3) fandt kirken irrelevant for deres liv.
- 4) fandt det kristne budskab for negativt og for optaget af synd, hvilket fik dem til at føle skyld.

Svarene blev analyseret og det flest mennesker ønskede var basalt 4 ting:

- a) anonymitet.
- b) sandheden (*bibelens budskab*) præsenteret på introduktionsniveau.
- c) tid til at træffe en afgørelse.
- d) spændende program, kreativitet, humor og at det var moderne og relevant.

Det begyndte Willow Creek så at give folk via ”sørgergudstjenesterne”. Og folk strømmede/strømmer til.

At der er tale om en ”marketingsstrategi” erkender Bill Hybels ved at indrømme at ”85 % af kirkevæksten skyldes analyser, hvor folk får det de gerne vil have/høre” og sammen med Robert Schuller udtaler han at ”produktet må tilpasses markedet”.

Willow Creeks marketingsstrategi roses af følgende ”verdslige institutioner”:

- 1) Harvard Business School (motto: Kend din kunde og giv ham hvad han vil have).
- 2) Fortune Magazine.
- 3) Reklameguruen Peter Drucker der siger: ”ingen af Willow Creeks ideer er hverken nye eller specielle – Det nye er at en kristen bevægelse sælger et ideologisk produkt som køberen er med til at forme efter sin egen smag”.

*Ovennævnte strategi fører Willow Creek ind i et uløseligt dilemma:
Hvad jeg vil have og hvad jeg har brug for er to uforenelige størrelser!*

For det første:

Hvad jeg vil have er tilfredsstillelse af mine genuine (medfødte, naturlige) behov!

Det er dejligt af få disse behov opfyldt – og vi har alle brug for det i en eller anden grad for at være ”menneske”. MEN det har aldrig og vil aldrig nogensinde føre et menneske til sand, forløsende Kristus tro.

Hvorfor ikke? Fordi vi ikke selv kan søge og finde Gud!

Bibelen udtrykker det på den måde at ”Der er ingen retfærdig, ikke én; der er ingen forstandig, der er ingen, som søger Gud; afvegne er alle til hobe fordærvede, ingen gør godt, end ikke en eneste” (Rom. 3.10-12, gl. oversættelse) eller som i Esajas 53.6 ”Vi for alle vild som får, vi vendte os hver sin vej...” (ligeledes gl. oversættelse).

Min vej, styret af mine genuine behov, vil aldrig føre mig til Gud, men altid til evig adskillelse fra Ham.

For det andet:

Det jeg har brug er frelse!

Mit største problem er ikke mig selv, mine fejl og mangler, eller Djævelen, selv om han løber om hjørner med mig igen og igen. Det kan være slemt, ja – men jeg kan leve med det! Næh, mit største problem er Gud. Guds hellighed og Guds vrede over min synd er mit problem (1. Tess. 5.9). Det er Gud der dømmes – og Guds vrede er forfærdelig, ubeskrivelig forfærdelig, altidsluttende.

Ved ordets forkyndelse - I mødet med Guds hellighed – det er lovens tale – har jeg intet, absolut intet at sige til mit forsvar – jeg er skyldig (Rom. 3.19).

Jeg angrer, men selv nok så meget anger hjælper mig ikke. Jeg må erkende at jeg er en synder, for det er det jeg i bund og grund er. Bundløs. Ja, jeg elsker det onde mere end det gode (Rom. 7.18-20). Og den erkendelse gør ondt – det smerter.

Og så viser Gud mig korset, Jesus som korsfæstet – Hans blod som renses fra al synd.

Der sones Guds vrede og jeg bliver sat fri (Rom. 3.23-24) – og kun der!

Det er nåde over nåde. Det er noget jeg må tro på og hvile i – ikke p.gr.a. noget i mig selv, men på trods af! Det er dårskab for min forstand, men Guds kraft til frelse, for det er evigt sandt, fordi Gud siger at sådan er det!!

Willow Creek konceptet beskrives ved 7 trin:

- 1) **Opdyrk ægte venskaber med kirkefremmede.**
- 2) **Aflæg i disse venskaber et vidnesbyrd.**
- 3) **Inviter med til sørgedstjeneste.**

Efter omvendelse:

- 4) **Deltag i indadrettede gudstjenester.**
- 5) **Deltag i smågrupper (cellegrupper).**
- 6) **Anvend dine nådegaver.**
- 7) **Givertjeneste**

Det er umuligt for mig at give en fyldestgørende gennemgang af konceptet. Det er der andre der har gjort. Således har Gregory Pritchard skrevet en doktorafhandling på 330 sider om emnet (”Willow Creek Seeker Service”, Baker Books, 1996) og Laura M. Kaczorowski har under studier i sociologi

på University of Virginia skrevet en prisbelønnet gennemgang med titlen ”Willow Creek: Conversion without Commitment” (maj 1997). Derudover har en lang række andre personer kigget nærmere på indholdet i ovennævnte ”syv trin”.

Jeg vil i stedet informere om og knytte nogle enkelte kommentarer til trin 1,3 og 6. Trin 5 berøres i afsnittet ”cellegrupper” – se side 17.

Ad trin 1:

Til overvejelse: Er der tale om et ægte venskab når det er indgået med bagtanke (uanset hvor god tanken måtte være)?

Ad trin 3:

Sørgergudstjenesterne er Willow Creek’s ”kerneydelse”. Det er den der skal få folk til at komme, ikke bare en gang, men igen og igen og det er i det forum at folk skal have tid og hjælp til processen med at beslutte forholdet til Jesus Kristus (*in the process of deciding about relationship with Jesus Christ*).

Ved gudstjenesten bruger de moderne musik, drama, video- og filmklip og budskabet der lyder er kulturrelevant og aktuelt, og humor anvendes i udstrakt grad.

Kulturrelevant budskab – Er det ikke bare en måde at sige at Bibelens budskab, som det står, er gammeldags og uaktuelt?

Alt er planlagt ned til mindste detalje og gudstjenesterne er utroligt varierende.

Hybels siger at et excellent program er ”variation, variation, variation, variation” og løbende evaluering (*virker det ikke, kasseres det*).

Lee Strobel udtrykte det på den måde om tiden før hans omvendelse (*se nedenfor*): ”fra uge til uge, vidste jeg aldrig hvad der skulle ske...og det skabte en uforudsigelig atmosfære af forventning”.

Willow Creek gør sig store anstrengelser for at være kulturrelevant.

Således tog samtlige i Willow Creek’s stab ind for at se musicalen ”Les Miserables” og til koncert med Janet Jackson.

Lederne anbefales at spille golf, sejle, dyrke motion, se film, gå i biografen, gå til koncerter, gå i teater m.m.m.

Dette for at få stof til aktuelle indfaldsvinkler til samtaler og forkyndelse.

Der er ikke i sig selv noget forkert i disse aktiviteter, men når det er ”forkyndelsen” der er argumentet kommer jeg uvilkårligt til at tænke på Jesus der sagde til/om disciplene at: ”I er i verden, men ikke af verden” (Joh. 17,15-16) og Paulus der formanede: ”Skik Jer ikke lige med denne verden.” (Rom. 12.2)

Som det fremgår af punkterne a – d ovenfor (*side 10*) og ”de guldkantede fire trin til succes” (*se side 8, sørgergudstjenester er punkt 3*) skal publikum hele vejen have/høre det de gerne vil, have tilfredsstillet deres følte behov og de må ikke komme til at føle skyld, for så kommer de ikke igen.

Det får væsentlig indflydelse på det budskab der formidles, idet begreber som skyld, synd, fortabelse og helvede ikke kan formidles konkret – og det bliver det heller ikke!

Budskabet har sit udspring i et eller andet kulturrelevant emne, hvortil der knyttes et bibelvers (ofte anvendes kun brudstykker). Der tales om Jesu kærlighed og omsorg og om at han vil hjælpe dem med at leve et helt og fuldt liv, her og nu (evigheden omtales ikke).

Budskabet er at kristendommen ”virker” og at den er ”sand”. Det er derfor rationelt/fornuftigt at tro og folk tilskyndes derfor til at tage personlig stilling. (Mark Mittelberg har om dette udtalt at: ”Folk vil have at vide hvad den kontante værdi er her og nu”).

Når folk er kommet langt i processen med at tage stilling til deres forhold til Jesus beslutter nogle sig for omvendelse.

Lee Strobel (*nævnt ovenfor*) beskriver sin tilgang til Willow Creek og hans omvendelse på denne måde, at han ikke var tiltrukket af Hybels kirke p.gr.a. sandheden i budskabet, men af musikken. Efter at han fandt sig veltilpas ved musikken og den moderne form for gudsdyrkelse så ræsonnerede han sig simpelthen til en omvendelses-oplevelse. Efter denne omvendelse blev Lee Strobel ansat ved Willow Creek og han har skrevet flere bøger bl.a. ”Inside the Mind of Unchurched Harry and Mary”.

Analyser beskriver hvordan der i udstrakt grad anvendes psykologi. F.eks. bruges drama bevidst for at nedbryde barrierer (jo flere tårer des bedre) for at folk skal være mere modtagelige for budskabet. Selve budskabsformidlingen er ligeledes præget af psykologiske metoder. En går så vidt som til at betegne metoderne som ”stærkt manipulerende” og anfører at det er nøjagtig den samme metode man kan læse om i en manual, som den amerikanske hær har udgivet, om afhøring af krigsfanger.

Hvad fører dette koncept så til:

- 1) *For at imødekomme de ”verdslige menneskers” genuine (medfødte, naturlige) behov er det deres stemmer som høres, deres filosofier (tankegang) der bliver gjort kendt, deres musik der spilles, deres ideologier der diskuteres og deres dagsorden der sættes.*
- 2) *Hvad sker der når forkyndelsen ikke indeholder noget om synd, fortabelse, Guds hellige vrede? Hvad sker der når bibelen kun formidles ved enkeltvers eller i brudstykker, revet ud af deres sammenhæng? Hvad sker der når det skarpe og anstødelige fjernes fra budskabet? Hvad sker der når budskabet formidles efter det folk ønsker?*

Saltet mister sin kraft. Anstødsstenen fjernes.

Kraften ligger i Guds Ord – det er det der virker, handler og skaber!

I Hebr. 4.12 står der at ”Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertes tanker og meninger”.

Budskabets kraft ligger i anstødet:

Det ene er korsets anstød – d.v.s. Jesu lidelse og død på korset for min skyld (1. Kor 1.18-25). (det har altid vakt modsigelse og irritation - det er dårskab, tåbers snak, det er ulogisk).

Det andet er budskabet om at mennesket er en synder der står under Guds dom, og som derfor må omvende sig.

*Slår vi os ikke på anstødsstenen får vi aldrig brug for Jesu forsonergerning på korset!
Uden dette anstød bliver korset teoretisk viden og ikke en nødvendighed!
Forskellen er som mellem de 5 uforstandige og de 5 kloge brudejomfruer (Matt. 25.1-13)*

- 3) *Hvad sker der når Guds vrede forties?
Man forkynder et anderledes evangelium! Bibelens dom over dette er uhyre kontant.*

I Gal 1.6-9 siger Paulus: "Jeg undrer mig over, at I så hastigt lader jer vende bort fra ham, som kaldte jer ved Kristi nåde, til et andet evangelium, som slet ikke er et evangelium; der er bare nogle som forvirrer jer og søger at forvrænge Kristi evangelium. Men om så vi selv eller en engel fra himlen forkyndte jer et andet evangelium end det, vi har forkyndt jer, forbandet være han. Som vi allerede har sagt, siger jeg nu igen: hvis nogen forkynder jer et andet evangelium end det, I tog imod, forbandet være han"

Videre læser vi i Johs.Åb. 22.18-19: "Jeg vidner for enhver, der hører profetordene i denne bog: Føjer nogen noget til dem, vil Gud tilføje ham de plager, der er skrevet om i denne bog, og tager nogen noget fra ordene i denne profetiske bog, vil Gud fratage ham hans del i livets træ og i den hellige by, som der er skrevet om i denne bog".

R. Niebuhr beskriver det på denne måde: "En Gud uden vrede, lader mennesker uden synd, ved hjælp af en Kristus uden kors, komme ind i en evighed uden fortabelse".

Frelse og fortabelse bliver det samme.

Hans Erik Nissen har i en leder i "Båndet" skrevet om hvad der sker "Når Guds vrede forties". Denne leder er vedlagt som bilag – se side 39.

- 4) *Omvendelse bliver noget den enkelte selv gør. Det er en beslutning der tages af den enkelte når han/hun er moden dertil - fordi det er rationelt.*

At det hjælper er der ingen tvivl om. Det kan styrke og trøste, det kan tørre hver tåre af min kind, det kan give livet mening.

Men frelsen er ikke noget jeg beslutter mig for. Det er Gud der handler. Det er ham der opsøger og frelser det fortabte (Luk. 19.10). Frelsen er en nådehandling. Jeg er skatten der ligger hjælpeløst begravet, og som Jesus ofrede alt for at få i eje (Matt. 13.44). Ufatteligt, men sandt! Uden mødet med den hellige Gud, uden anstødet, uden korsets forsoning bliver Jesus bare hjælp til selvhjælp. Et psykologisk lapperi på mine gamle klæder, og der er ikke nogen der kommer ind i himlen iklædt egne klæder (Matt. 22.11-13) – bryllupsklædningen får vi ved Jesu kors.

- 5) *Hvad sker der når Guds ord bruges løsrevet og i brudstykker?
Her vil jeg henvise til vedlagte uddrag fra "Levende forkyndelse eller tomme ord?" af Dag Risdal (LM's Bibelskoles Elevforening, i komm. hos Dansk Luthersk Forlag, 1989), hvor han skriver nogle meget tankevækkende ord om "Sande og falske profeter" – se side 40.
Bogen er absolut læseværdig i sin helhed!*

- 6) *Der byttes rundt på kristendommens erkendelse.
Bibelen lærer os følgende rækkefølge:*
- a) Høre (eller læse) ordet...*
 - b) så tro...*
 - c) så erfare kristendommens sandhed.*

I Willow Creek er rækkefølgen lige modsat: Først erfarer/lærer man at kristendommen virker og er sand, så kommer man til tro og herefter føres man videre til menighedens egentlige gudstjenester onsdag/torsdag, hvor budskabet lyder mere frit.

Hvad er det Bill Hybels/Willow Creek gør ved dette koncept?

De fører mennesker til tro på Jesus, men uden sand omvendelse!

De får jo kun at vide at de skal omvende sig til Jesus, men aldrig at de skal omvende sig fra noget, idet talen om synd og skyld undlades, fordi folk ikke ønsker at høre det!

Når en person så er kommet til "tro" hører de mere af Guds ord, men det trænger ikke ind for de er så at sige blevet vaccineret. For hører de nu om synd bliver det ikke personligt – de er jo allerede kommet til tro!! – de er allerede omvendte!! – frelsen er jo allerede deres!!

Og så er det heldigvis (i denne sammenhæng) sådan at ingen vaccine er 100 % sikker, men det er tæt ved. Så længe der bare lyder lidt af Guds ord er der håb, for kraften ligger i ordet! Håb for at en og anden virkelig hører Guds stemme.

Ad trin 6:

Willow Creek fokuserer meget på nådegavernes brug i menigheden/kirken.

De har bl.a. udgivet en bog med titlen "At tjene i harmoni med sine tilbøjeligheder, stærke sider og naturgaver".

Målet er at medlemmerne skal "opdage, udvikle og anvende deres nådegaver". Til dette har de et "Network system" som "udrunder dem der ønsker at tjene....ved at give dem en proces, der hjælper dem til en forståelse af, hvem Gud har skabt dem til at være".

Denne proces er en "nådegavetest", der fortæller dem, hvilken nådegave de har, så de kan anvende deres gaver til glæde for menigheden/kirken.

Det er vranglære:

Nådegavetesten er en lang række spørgsmål der skal besvares. Og hvad er det????

Det er en personlighedstest!!!! Det er psykologi!!!!

Det siger utvivlsomt en masse om en person, naturlige anlæg og evner, svage og stærke sider etc., men det siger absolut intet som helst om hvilken nådegave en kristen har.

En nådegave er netop en gave af nåde!

Det er Guds suveræne afgørelse – det er Ham der giver, og Han spørger ikke os til råds!

Han giver ikke p.gr.a. mine naturlige anlæg/talenter, nej, han giver mig af nåde – på trods af!!

Kan jeg bruge mine naturlige evner i udfoldelsen, så fint. Kan jeg ikke, så fint.

Det er og bliver Guds sag!

Herren siger selv at "Min nåde er dig nok, for min magt udøves i magtesløshed" (2. Kor. 12.9) (og jeg tror at mange får en nådegave "på trods af" – netop for at bevare mod at få høje tanker om sig selv).

Giver Gud en gave udruster Han også. Se 2. Mos. 4.10-12 og Jer. 1.5-10.

Jeg kan bare undres over at Gud vil og kan bruge en som mig!

PS: En bog der hedder "Nådegavetesten" er også ved at finde indpas i LM – jeg har hørt denne bog (test) omtalt flere gange indenfor de seneste 2 måneder.

5

Kvindelige ledere Kvindelige ledere Kvindelige ledere Kvindelige ledere

Willow Creek går ind for og lærer fuld ligestilling mellem mænd og kvinder i alle forhold.

Lige siden starten i 1975 har Willow Creek haft kvinder som ældste/ledere/præster.

I januar 1996 blev kirkens synspunkt klarlagt overfor kirkens ledere, både gennem en to-timers undervisnings session ved John Ortberg, en af Willow Creeks ældste i lærespørgsmål, og efterfølgende på skrift.

John Ortberg sagde at de ansatte (staff) skulle dele kirkens overbevisning på dette punkt, eller studere indtil de var enige i disse synspunkter; og at de havde et år til at gøre det i.

Kirkens ord er lov!

Bibelen lærer os at vi skal vurdere ALT ud fra den. Vi skal altid adlyde Gud. Drejer vor menighed/kirke/ledelse af fra den sande vej må vi forlade den/dem (hvis vi ikke ved Helligåndens hjælp kan retlede den/dem).

WORLD (*amerikansk magasin*) fik det skriftlige materiale (der kun var beregnet for kirkens ledere) i hænde og her stod der at kirken "har søgt at sikre en rimelig grad af overensstemmelse mellem kirkens ansatte på dette punkt" for at forhindre et miljø der "ville være destruktiv for sand menighedsliv og præstegerning".

Skrivelsen klarlagde at Willow Creek's holdning var "at når Bibelen blev tolket under et hele, lærer den fuld ligestilling mellem mand og kvinde i status, nådegaver, og mulighed for præstegerning" til trods for "nogle få bibeltekster synes at begrænse friheden til fuld præstegerning for kvinder".

"Mon Gud har sagt..." 1. Mos 3.1 (gl. oversættelse)

Hvad der mentes med "en rimelig grad af overensstemmelse" klarlagde Gilbert Bilezikian (tidligere professor i teologi ved Wheaton College), der er ældste i Willow Creek, ved at sige at "Enhver som er ansat er forpligtet af kirkens udtalelser om tro og lære". I praksis vil det sige, at er man uenig med Willow Creeks holdning må man finde en anden kirke at arbejde i, hvilket et medlem der hed Dick Carr direkte fik at vide (og tog til efterretning).

Under ovennævnte overvejelser/drøftelser anbefalede Dick Carr en bog af John Piper og Wayne Grudem der hedder "Recovering Biblical Manhood and Womanhood" til salg i Willow Creeks boghandel, men fik at vide at den "ikke var passende". Bogen underviser/lærer i Bibelens syn på mænd og kvinder.

En anden bog "Systematic Theology", ligeledes af Wayne Grudem, må ikke sælges i Willow Creek fordi 19 ud af 1262 sider (under 2%) af bogen har et kvindesyn, der er i modstrid med Willow Creeks.

Willow Creeks lære i spørgsmålet om kvindelige præster er konsekvent, men ubibelsk.

Personer der holder sig til Bibelens lære om forskellighed mellem mand og kvinde, også når det gælder præsteembede, kan ikke være ansat i kirken.

I 1. Tim. 2.11-14 står der: "En kvinde skal lade sig belære i stilhed og underordne sig i alt; men at optræde som lærer tillader jeg ikke en kvinde, heller ikke at bestemme over sin mand; hun skal leve i stilhed. For Adam blev skabt først, derefter Eva..."

Dette er ikke nogen tilfældig påbud – det er begrundet i skabelsen!!!

"I må selv afgøre, om det er rigtigt over for Gud at adlyde jer mere end ham." Ap.G. 4.19

Wayne Grudem har udtalt det på denne måde: "Hvis de var i live i dag, ville folk som Augustin, Calvin, Luther, Wesley, Whitefield, Spurgeon, og tusinde af andre ledere i kirkens historie ikke kunne få ansættelse i Willow Creek".

6

Cellegupper Cellegupper Cellegupper Cellegupper Cellegupper

Cellegupper er smågrupper og udgør en afgørende brik i fællesskabet. Det er ikke bibelstudiegrupper, men fællesskabsgrupper med følgende opgaver for medlemmernes indbyrdes forhold:

- 1) At kende og blive kendt.
- 2) At "holde af " og blive "holdt af"
- 3) At tjene og blive tjent.
- 4) At fejre og blive fejret

Formålet med cellegupperne er altså ikke at studere Bibelen, men at medlemmerne skal have en lille kreds de er trygge ved, føler de hører sammen med så de kan styrke, trøste og opmuntre hverandre. *Dette er punkt fire i "de guld kantede fire trin til succes" (se side 8).*
(Uden Bibelen bliver noget sådant hjælp til selvhjælp – og ikke en "troens opbyggelse"!)

Grupperne mødes onsdag/torsdag (*hvordan fordelingen er mellem de indadrettede gudstjenester og møderne i cellegupperne er, ved jeg ikke*).

Der mødes ca. 5-6000 medlemmer hver uge til disse arrangementer, og i cellegupperne studeres et antal af emner med relevans for det enkelte medlem.

5-600 medlemmer er tilknyttet grupper under betegnelsen "Anonyme xxxxx". Der er alle former for "anonyme" f.eks. "anonyme alkoholikere", "anonyme sexafhængige", "anonyme ludomaner", "anonyme skyldnere" etc.

Bill Hybels udtaler at de har anonyme grupper for alt.

Jeg vil beskrive lidt af indholdet i "anonyme alkoholikere" fordi det var forløberen for alle de andre og derved det der var grundlaget for konceptet der bruges i alle de "anonyme grupper".

Om anonyme alkoholikere skriver Scott Peck (*den føromtalte, se side 6*), at grundlæggelsen heraf var den største begivenhed i det 20. århundrede.

Bevægelsen betegnes i dag som en ”kristen bevægelse”. Det samme gør Tim Stafford i Christianity Today, men han siger samtidig at ”Anonyme Alkoholiker er pluralistisk, erkendende så mange guder som der er religioner..”

Det har intet med kristen tro at gøre, hvilket også fremgår af følgende:

Anonyme alkoholikere blev grundlagt af alkoholikeren Bill Wilson i 1935. Han kæmpede i årevis med skyldfølelse over sin manglende vilje/kraft til at kvitte alkoholen, sin moralske brist, men fandt først en enorm lettelse da en læge (Dr. Silkworth) sagde til ham at der var tale om allergi – en sygdom (*hvad det absolut ikke er!*).

Bill Wilson oplevede det på denne måde: ”Pludselig var rummet fyldt med et kraftigt hvidt lys. Jeg blev bragt i ekstase ...det gik pludselig op for mig at jeg var en fri mand...en vidunderlig følelse af tilstedeværelse, og jeg tænkte ved mig selv, ’så det er den Gud der prædikes!’ En stor fred lagde sig over mig....”

Det var ikke himmelens og jordens skaber, Gud, han mødte som et klart lys, nej det var satan selv – han giver sig netop (også) ud for at være lysets engel (2 Kor. 11.14).

Tim Stafford erkender, at Bill Wilson aldrig satte sin lid til Kristus, aldrig blev døbt og aldrig blev medlem af en kristen kirke.

Bill Wilson siger selv, at da han startede med at skrive manualen til Anonyme Alkoholikere (*som er et tolv-trins program*) bad han om vejledning og ”ordene begyndte at vælte ud med en forbavsende fart”.

Hvordan skulle han kunne få vejledning fra Gud, som han ikke troede på og aldrig kom til tro på? – d.v.s. at inspirationen kom fra den okkulte verden!

(Sammenlign eventuelt med beretningen i Ap.G. 9.1-22 og se de helt anderledes konsekvenser mødet med ”et lys fra himlen” fik for Saulus/Paulus).

Det viser følgende også:

I trin to hedder det:

”Kom til tro på, at en Kraft stærkere end du selv kan genopbygge din forstand”

I trin tre hedder det videre:

”Tag en beslutning om at vende din vilje og dit liv over til Gud som du forstår ham”.

De tolv trin indeholder intet om Jesus Kristus endsige om det kristne evangelium.

Programmet gør intet forsøg på at sige hvad den Højere Magt skal være.

Anonyme alkoholikere siger selv at ”man kan vælge Anonyme Alkoholikere til den højere magt om man vil”.

Helt samme tankegang som hos Melody Beattie – se side 6.

Hvordan praktiseres disse ”anonyme” grupper så i Willow Creek.

Som anført indledningsvis er der ikke tale om bibelstudiegrupper, men om fællesskabsgrupper og det udmønter sig derfor på denne måde:

En leder udtalte det således at ”en af betingelserne i disse grupper er at den enkelte ikke må evangelisere eller på nogen måde lære andre deltagere om Gud”.

Pritchard udtrykker det på denne måde: ”selv medlemmer af kirken må ikke tale om de kristne sandheder i disse grupper... Til trods for at programmet har ord for at tjene en ”Højere Magt” fungerer det som praktisk ateisme, lærende værdierne af den nutidige psykologis verdenssyn”.

Det vil sige at folk i alle disse grupper ikke møder (og må i flg. Willow Creek ikke møde) det frigørende evangelium i Jesus Kristus, men i stedet mødes med psykologi, der skal være hjælp til selvhjælp!

Hvorfor må man ikke i en kirke tale om Guds Ord og retlede ud fra den??

7

Økumenisk arbejde Økumenisk arbejde Økumenisk arbejde

Under FN's regi er der en lang række organisationer der arbejder for en større global enhed og forståelse medlemslandene imellem, indenfor såvel økonomi, ressourcefordeling, politik som religion. Mange af disse organisationer arbejder tværfagligt således at politik/økonomi og religion blandes.

Det man arbejder på er at skabe en verdenspolitisk, økonomisk og religiøs enhed der kan sikre verden og dens borgere i en fredelig sameksistens.

Dette ender på et tidspunkt med en ny verdensorden. Gennem denne har man kontrol over alt.

Det er det Bibelen taler om som en af endetidens tegn. Se evt. i Daniels Bog og Johs. Åbenbaring. Det passer fuldt med hvad Alice Barclay, der er tilknyttet New Age, udtaler, at ”den eneste hensigt med at etablere den nye verdensorden er at tjene som politisk ramme for den nye tids `kristus`, d.v.s. Anti-krist.

Et sådant arbejde er enormt. Arbejdet forgår fra alle vinkler og en dag vil det hele smelte sammen. En udbredt teknik for at få gang i processen er en proces der hedder: Tesis – Antitesis – Konsensus (*synspunkt – modsynspunkt – konklusion*). Det går ud på at fokusere på det man er enige om og herudfra diskutere for og imod til man når en ny enighed. Processen kan gentages igen og igen og til sidst kan ingen huske hvor de kom fra, hvad de troede på og hvorfor, og man havner der hvor facilitatoren (lederen) gerne vil have man havner.

Metoden bliver brugt af Bill Hybels, f.eks. i en fjernsynsudsendelse pro et contra Bill Clinton's eskapade med Monica Levinsky.

Ord som forførelse, manipulation eller hjernevask ligger lige for.

David Staal udtalte som talsmand for Willow Creek på en sådan konference: ”Alle veje til himmelen og Gud er ikke de samme, det er en kendsgerning”.

Der er ikke plads til "En Sandhed" – for det vil lukke for processen før den kom i gang. Derfor vil sande kristne blive sat udenfor (og det sker rent faktisk), for de kan ikke gå på kompromis. Gør de det vil de miste "livet".

Kristendommens sandhed er at: "der er kun én Gud, og kun én mellemmand imellem Gud og mennesker: mennesket Jesus Kristus" 1. Tim. 2.5

Jesus sagde: "Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig" (Joh. 14.6).

Jesus sagde: "Jeg siger Jer: Enhver, som kendes ved mig over for mennesker, vil Menneskesønnen også kendes ved over for Guds engle. Men den, der fornægter mig over for mennesker, vil også blive fornægtet over for Guds engle" (Luk. 12.8-9).

I Willow Creek arbejdes der for at nedbryde de grundlæggende forskelle mellem religionerne ved:

- 1) Willow Creek deltagelse i "The Millenium World Peace Summit" der foregår i FN regi.
- 2) afholdelse af fællesforum for verdens største religioner i Willow Creek.
- 3) at anbefale medlemmer at blive medlemmer af en økumenisk organisation som f.eks. Promise Keepers (*se næste side*).
- 4) at lade en katolik tale fra podiet i Willow Creek.

Det drejer sig om den katolske præst, Fr. Med Laz fra "Holy Family Church" som talte over emnet, "hvad kan protestanter lære af katolikkerne"

Laz fortalte bl.a. om da han blev en virkelig kristen. Det var en gang efter at han var blevet præst at han modstod fristelsen til at gå i seng med en kvindelig ledsager. Ved at modstå fristelsen og den gode fornemmelse det gav ham, ja, så vidste han, at han nu var en kristen.

Et af de ting protestanter kunne lære af katolicismen, var synet på ægteskabet. (ikke et ord om at den katolske kirke ophæver 60.000 ægteskaber i USA om året (mod en afgift), hvoraf mange ophævelser skyldes "dysfunktionerende familier" eller "psykisk umodenhed" ved ægteskabets indgåelse, til trods for at den kan ligge langt tilbage i tiden).

Katolikkerne siger selv at der ikke er det ægteskab de ikke kan opløse.

Jesus sagde om ægteskabet: "Hvad Gud har føjet sammen, må et menneske ikke skille ad" og "Den, der skiller sig fra sin hustru af anden grund end utroskab og gifter sig med en anden begår ægteskabsbrud" Matt. 19.6 og 9.

Ved introduceringen af Fr. Med. Laz sagde Bill Hybels at han havde talt ved en katolsk lederkonference på Laz's opfordring og at han havde "udviklet en enorm respekt og beundring for denne mand som en broder i Kristus"

Hybels indrømmede at de ikke var enige om alt, men at forskellene kun var så små, at de ikke var værd at nævne.

Hvad med katolikkernes syn på frelse gennem gerninger, skærsilden, tilbedelse af jomfru Maria etc.

Mener Hybels at Luthers reformation og budskabet om "frelse af nåde alene" er af mindre betydning?

5) at lade en muslim tale fra podiet i Willow Creek.

Det drejer sig om Faisal Hammouda der fik taletid efter begivenhederne 11. September 2001, hvor muslimske terrorister dræbte tusinder af mennesker ved bl.a. at flyve kaprede fly ind i Twin Towers der kort efter kollapsede.

Hammouda proklamerede at ”det er en kendsgerning at vi, os alle sammen, tror på Jesus. Jeg tror på Jesus. Jeg tror på Mohammed og alle profeterne. Så vores opgave er at introducere mennesker til Gud”. Senere sagde han: ”I virkeligheden tror vi mere på Jesus end I gør”

Faisal sagde videre: ”Jihad betyder at kæmpe for at forbedre sig selv, kæmpe for at gøre dårlige omstændigheder til bedre, kæmpe mod det onde”

Jeg undres over dette. Men kan det være udtryk for andet end at Bill Hybels ønskede at gøre opmærksom på, at til trods for alle forskelligheder så har vi en fælles Gud og en fælles Jesus (hvilket vi ikke har; Muslimer tror f.eks. ikke at Jesus døde på korset og siger også at Jesus var intet andet end en budbringer for Allah).

Flere af tilhørerne udtrykte bagefter forundring over at muslimer også tror på Jesus.

Som kristne må vi ”hade” islam fordi det er vranglære, men vi må elske muslimerne og det gør vi bedst ved at række dem evangeliet. Ikke ved at nedbryde det.

8

Promise Keepers Promise Keepers Promise Keepers Promise Keepers

Bill Hybels har skrevet flere kapitler i bøger fra Promise Keepers (*på dansk: Det for mænd*) og en række artikler i Promise Keepers magasin New Man. Desuden har han undervist på flere Promise Keepers konferencer i alle tilfælde i 1994 og 1996.

Bill Hybels er selv medlem af bevægelsen og anbefaler kraftigt andre mænd at blive det samme.

Hvad er det for en organisation Bill Hybels er medlem af og som han understøtter i skrift og tale. Jeg skal kun fremføre enkelte punkter for at give et indblik i denne organisation.

Medlemmer af bevægelsen der betegner sig selv som en evangelisk mandebevægelse skal aflægge syv løfter. Samtidig forpligtiger de sig til fremover ikke at repræsentere egne synspunkter, men Promise Keepers.

Vi skal primært være tro mod Gud, åbenbaret for os gennem hans ord, Bibelen, og alt skal prøves på dette ord. Følger en bevægelse som f.eks. Promise Keepers ikke bibelen må vi dreje fra! (Ords. 4.14-15).

Medlemmerne skal:

- 1) ære Jesus Kristus gennem tilbedelse, bøn, og lydighed mod Guds Ord ved Helligåndens kraft.

- 2) søge et tæt fællesskab med nogle få andre mænd, idet det han har brug for disse for at holde løfterne.
- 3) praktisere åndelig, moralsk, etisk og sexuel renhed.
- 4) opbygge stærke ægteskaber og familier gennem kærlighed, beskyttelse og bibelske værdier.
- 5) støtte kirkens opgave ved at ære og bede for præsten (lederen), og ved aktivt at give af tid og ressourcer.
- 6) række ud over alle racemæssige og sekteriske forskelle for at demonstrere kraften i bibelsk enhed.
- 7) påvirke verden ved lydighed mod "det største bud" (Mark. 12.30-31) og "den store befaling" (Matt. 28.19-20).

Gudfrygts skin ja, men indholdet?? – og hvor er det bibelske belæg for at afgive sådanne løfter??

Bevægelsen blev grundlagt i 1990 af Bill McCartney der var tidligere anfører på University of Colorado's fodbold hold (*amerikanske version*).

Bevægelsen er kendt for at afholde megamøder på diverse stadions. Ved et af de første (juli 1993 i Colorado) fik samtlige 50.000 deltagere udleveret en gratis bog af Robert Hick's med titlen "The Masculine Journey: Understanding the Six Stages of Manhood" sammen med en udtalelse om at Promise Keepers ønsker "to provide mens material (like this book)..". Bogen er inspireret af Jung (*Schweizisk psykolog, 1875-1961. Han havde to dæmoner: Philemon og Ka*) og er en psykologisk og New Age tolkning af bibelen. Bogen er udtalt blasfemisk. Jesus fremstilles for eksempel som en "phallic Messiah" (*phallos = penis*) fristet til homoseksuelle handlinger. På samme måde fremstilles forholdet mellem Jesus og Maria Magdalena.

Promise Keepers taler mod homoseksualitet, men godtager gerne homoseksuelle som medlemmer uden anmærkninger (*d.v.s. at de ikke fordrer, at homoseksuel praksis må ophøre ved medlemskab*).

Punkt 4 ovenfor stemmer overens med at vi skal elske og ære vores hustru. Det bryder Promise Keepers i punkt 2 hvor bevægelsen pålægger medlemmerne at fortælle alt, simpelthen alt til de andre mænd i de "intime grupper", d.v.s. f.eks. finansielle dispositioner/problemer, etiske problemer, familie- og ægteskabelige problemer (incl. sex), fantasier etc...

Punkt 6 overfor er et økumenisk pålæg. Forskelle mellem f.eks. kristne og katolikker skal nedbrydes, for vi tror på den samme Jesus.

I 1996 ændrede bevægelsen netop deklARATIONEN så katolikker uden videre kunne tilslutte sig -- og det har mange katolikker gjort. Bevægelsen anvender også katolikker som talere på deres møder.

Punkt 7: Bevægelsen arbejder på at skabe ledere også i det politiske system.

Et led i arbejdet mellem at skabe en politisk/religiøs enhed – se afsnit 7, side 19.

På Promise Keepers hjemmeside er der en henvisning til "Meet Jesus" (*mød Jesus*).

I dette skrift finder vi

- 1) ingen skyld: Vi har arvet en sygdom kaldet synd, men det er ikke vores skyld – det er Adams. Personlig skyld over for synd omtales ikke.
- 2) ingen ansvarlighed/konsekvens: ordene straf og helvede forekommer ikke. Konsekvenserne anføres som "evig adskillelse fra Gud". *For mennesket der lever adskilt fra Gud er dette højst en halv sandhed. Hvad kan det sige ham?*

- 3) ingen anger/omvendelse: I ”omvendelsebønnen” siges at ”jeg vender mig fra min synd”. *Igen noget jeg gør. Læseren får ingen antydning af hvad det vil sige. Der er intet anført om anger og syndserkendelse. Igen en halv sandhed. En ”omvendelsesbøn” sikrer i sig selv ikke nogen omvendelse og ”at vende sig fra sin synd” er ikke det samme som at få synden tilgivet – den må erkendes og gøres op.*
- 4) ingen Jesus: I skrivelsen er der intet om ”Jesu blod” og ”soning”. Begreberne ”Jesus som stedfortræder” og ”forsoning” nævnes aldrig, hverken direkte eller indirekte.
- 5) ingen sandhed: Alle kan skrive under uanset konfessionel baggrund (evangeliske, karismatikere, katolikker, mormoner etc.)

Jeg har læst en masse om Promise Keepers og des mere der afdækkes des værre ser det ud.

Ovennævnte er kun brudstykker.

Der er intet sundt bibelsk indhold i bevægelsen.

Den er præget af psykologi og New Age.

Den er i bund og grund antikristelig.

Det er denne bevægelse Bill Hybels er medlem af og promoverer i skrift og tale.

9

Udtalelser Udtalelser Udtalelser Udtalelser Udtalelser Udtalelser

Bill Hybels er kommet med følgende erklæringer/udtalelser:

- 1) Om Guds plan med Willow Creek:

”Her i Willow Creek føler vi at Gud har givet os en plan, men at den ikke nødvendigvis skal anvendes i alle kirker. I virkeligheden tror vi at dette måske er en af de få kirker hvor Gud, manifesterende en form for humor om du vil, har besluttet at sige, ”Se, jeg tilsiger dem en lidt anderledes plan herovre”.

Er det ikke gudsbespottelse? Gud har åbenbaret sin vilje for os i sit Hellige Ord og kun der. Gud siger selv at Han er den samme, i går, i dag, ja, til evig tid.

Hvordan kan Gud så tillade brug af humor et sted, men ikke en andet?

Intet menneske har på egne vegne ret til at udtale sig om hvad Gud vil/tillader. Åbenbaring kan vel stadig hænde om end det er yderst sjældent (og så skal det vurderes minutløst på Guds Ord), men det har under ingen omstændigheder noget med ”følelser” at gøre, som her anført.

- 2) Efter at en undersøgelse blandt menigheden i Willow Creek havde vist at, i en 6 måneders periode, 33 % havde løjet, 18 % stjålet, 12,5 % begået utugt og 27 % af mændene havde set pornografi, var kommentaren:
 ”Kristne mennesker kan være lykkelige for at der ikke er nogen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus” og ”at ingen skal rive os bort fra Guds kærlighed” og ”Skub brystkassen lidt frem; vi erkender vor uretfærdighed....og lærer hvordan Helligånden kan hjælpe os til at vandre lidt anderledes næste uge”.
 Ikke ét ord til opgør, revselse og tugt blev nævnt.
Hvor var formaningstalen i Efs. 4.17-32.

- 3) Da Bill Clinton efter afsløringen af sex-skandalen, med Monica Levinsky, deltog i en diskussion pro- et contra hans handlinger og Clinton udtalte: ”Jeg har syndet”:
 ”Jaa....vel Bill. Alle mennesker har syndet. Det er der ikke noget nyt i. Det står i Rom. 3.23”

Svarene i punkt 2 og 3 viser at Guds kærlighed misbruges til at bortforklare synden der derved accepteres..

*Der er en afgrund til forskel på Bill Hybels svar og Natan's svar til David da han fik Urias slået ihjel så han kunne få sit begær stillet med Batseba. David blev konfronteret med sin synd med ordene ”Du er manden”. David erkendte sin synd, angrede og blev tilgivet.
 2. Sam 11-12.15.*

Den mulighed forholdes medlemmerne i Willow Creek.

- 4) Bill Hybels betegner sig selv som en stærk leder og siger at skal kirken vokse kræver det ledere der har grebet visionen og går foran. På sidste konference i København 7-9/11 2002, udtalte han ”at skal Guds tilbud til mennesker blive til noget og blive modtaget, så må der være nogen og nogle, der kan lede en menighed og forvandle den til en menighed, som minder om den, der er omtalt i Ap.G. kap. 2”.
Er det ikke at gøre sig selv til Gud??
Nu skal en leder ikke længere så sædekornet, men han har også ansvaret for væksten.
”Jeg (Paulus) plantede, Apollos vandede, men Gud gav væksten. Så kommer det da hverken an på den, der planter, eller på den, der vander, men på Gud der giver vækst” 1. Kor. 3.6-7.
Jesus sagde ikke: ”Led for mig, I menneskefiskere”, men ”Følg mig, så vil Jeg gøre jer til menneskefiskere”, Matt. 4.19.
”Den der ophøjer sig selv skal ydmyges, den der ydmyger sig selv skal ophøjes” Matt. 23.12
”For end ikke Menneskesønnen er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange” Mar. 10.45

- 5) Bill Hybels udtalte ved en gudstjeneste i 1989 at kristendom:
 ”ikke bare vil tilfredsstille dig, men den vil føre til åndelig vækst, varme relationer, følelsesmæssig helse og fysisk styrke i dit liv. Er nogen interesseret?
For så er det med at slå til nu – det er dagens tilbud!!

Andre udtalelser:

- 6) Med hensyn til at få de unge til at føle sig hjemme i kirken udtalte Nancy Ortberg, der er leder af Willow Creeks ungdomsarbejde ved konferencen i København, nov. 2002:
 ”Den kirkelige forkyndelse må over for denne gruppe benytte sig af et levende og forståeligt billedsprog, anvende drama og filmklip og så endelig bruge sproget til at skabe kreative kriser. Det er vigtigt at de unge får udfordringer gennem forkyndelsen, fordi mennesket dybest set udvikles gennem kriser, der, når de er gennemarbejdet styrker individet.
Det er dybest set rendyrket psykologi.
Hvor er troen på ”Helligåndens gerning” ved Ordets forkyndelse. Helligåndens gerning er netop at overbevise om synd, om retfærdighed og om dom (Joh. 16.8-11) og det fører til en helt anden form for krise end ”sprogligt kreative kriser”.
- 7) Nancy Beach (kampagneleder) om pragmatismen i Willow Creek:
 ”Vi kan diskutere principielle holdninger i det uendelige, men når det kommer til stykket, så er det det, der virker, der tæller”.
Så er rettesnoren ikke længere Bibelen, men det der virker. Det kan ikke andet end ende galt.
Vi har kun Guds Ord som pålidelig kilde i alle forhold. Selv vore egne tanker, dømmekraft og meninger kan vi ikke stole på når det gælder frelsen og Guds Riges sag.
”Dine ord er en lygte for min fod, et lys på min sti” Sl. 119.105.
”Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, prøv mig, og kend mine tanker, se efter, om jeg følger afgudsvej! Led mig ad evighedsvej!” Sl. 139.23-24.
- 8) Gregory Pritchard, der analyserede Bill Hybels gudstjenester gennem et helt år, fandt frem til at: ”Bill Hybels sagde ´jag` over 6.000 gange og brugte et specifikt bibelvers 169 gange`. Forholdet er ca. 36:1.
- 9) Gregory Pritchard anfører at mindre end 10 bibelske skrifter er gennemgået i løbet af de sidste 6 år i Willow Creek (*formentlig fra 1989 - 1994*).
- Punkt 10 og 11 viser hvor lidt Bibelen reelt bliver anvendt.*
- 10) Efter den første konference i København d. 8-10/2 2001, skrev Henrik Hadberg, Munkebo, i LM´s blad Budskabet, i en kommentar til 9. time om ”Lederskab for en kirke i forandring” ved Bill Hybels: ”Meget overbevisende, men ikke særlig evangelisk – nærmer vi os ikke forførelse...?”.
- 11) Efter konferencen i nov. 2002 udtalte et medlem fra Luthersk Missionsforening, (*har ikke spurgt om jeg måtte bruge hans navn, men initialerne er L.J.*), om Bill Hybels:
 ”Hvis han ikke var en kristen, var der stof i ham til en folkeforfører”.

10

New Age New Age New Age New Age New Age New Age

Tillad mig at minde om at dette afsnit er skrevet af folk der har et indgående kendskab til New Age bevægelsen indefra – og altså ikke er skrevet om Willow Creek.

Det var dette Bill og Lynn Hybels kom i kontakt med gennem den massive psykologbistand de fik – se afsnit 2, side 5.

Følgende er fra David Marshall og Randolph Baer's bøger:

- 1) I en eller anden form, i en eller anden grad, ligger indflydelsen fra "ondskabens åndehær" ved roden til alle okkulte onder. Satans dæmoner virker både direkte og indirekte, listig og uhyre farligt.
- 2) I "The Facts on the New Age movement" skriver John Ankerber og John Weldon: "For at sige det enkelt, er New Age-læren ånders lærdomme. Det New Age lærer og tror på, er hvad ånde verdenen har åbenbaret og ønsker at mennesker skal tro på..."
- 3) New Age-læren og -praksis er ikke oplyste menneskers opdagelser, men åbenbaret kundskab fra ånder som mennesker har taget til sig og benytter. Det virker bare som oplyst kundskab fordi ånderne bruger psykologiske principper og et åndeligt sprog. Der tales om Gud og kærlighed, og mange af det faldne menneskes genuine (*medfødte, naturlige*) ønsker bliver tilfredsstillet (for pillerne bliver sødet i begyndelsen...mm)
Ånderne kommer i mange forskellige forklædninger og gør alt de kan for at sprede New Age-læren!
- 4) Indimellem er åndernes tilstedeværelse helt åbenbar,..... I andre tilfælde, hvor et menneske har en indre åndsvejleder eller "klog ven" som man kommunikerer med, møder vi igen ånders aktiviteter, når de forsyner mennesker med informationer og usynlig indflydelse.
- 5) Specielt indenfor den mere skjulte spiritisme, som er baseret på New Age-praksis, kan det være vanskelig, for ikke at sige umuligt, ydre set, at finde ud af om den som praktiserer det, er under indflydelse af dæmoner.
D.v.s. at vi ikke kan vide om en person har en "indre åndsvejleder/dæmon". Det skal åbenbares os!
- 6) Det springende punkt er imidlertid at det ikke spiller nogen rolle hvilken indstilling astrologen eller pendulbrugeren eller den som læser i hånden har, eller gør. Det er nemlig selve den okkulte metode som åbner for dæmoner, for at disse på en listig måde skal udføre deres værk.
- 7) En af de mest virkningsfulde metoder indenfor det sataniske New Age-system, er brugen af en hel del forskellige bevidsthedsforandringer, hvor man opnår kontakt med ånde verdenen, I de fleste tilfælde hvor dette forekommer, lærer man at skal man opnå fuldkommen helse,

betyder det at man må åbne sig for positive, gode og lykkebringende psykologisk indflydelse. Man tænker sig en løsning, hvor man udvikler en ubegrænset menneskelig potentiale og lærer hvordan man kan placere sig i højere former for bevidsthed

- 8) Grundideen går ud på at der er tusinde på tusinde forskellige planer af højere bevidsthedsgørelse som er tilgængelig for mennesker. Hvert plan tilbyder en anderledes universal erfaring med tilsvarende goder. Det hævdes at menneskets evolutionære muligheder består i at lægge beslag på disse aspekter af ubegrænset guddommelig arv. Ved dette skal man vokse og udvikles til avancerede menneskelige væsener. Her drejer det sig om gud-mennesket som har ubegrænsede bevidstheds-muligheder. Dette indebærer en mængde positive muligheder som
- ✘ Kontakt i højere kilder med universel visdom
 - ✘ Udløsning af psykologiske traumer
 - ✘ Bevidstgøring af egen intuition og skabende kræfter
 - ✘ Udvikling af forskellige psykiske kræfter
 - ✘ Reducering af stress
 - ✘ Kontakt med ånder
 - ✘ Helse, fremgang og lykke
 - ✘ At have det sjovt
 - ✘ Programmering af det underbevidste med positive muligheder
 - ✘og meget andet.....
- 9) I de fleste tilfælde kender den berørte sig afslappet, passiv, modtagelig og i en ikke-rationel tilstand, hvor han åbner sig for psykologiske og/eller åndelige højere bevidsthedsoplevelser. Man kan have øjnene lukket eller åbne når det sker. Det største problem er at den som lader sig involvere, åbner en dør i sit sind som svækker fornuften og den kritiske sans og lader sig hypnotisere til at tage imod indflydelse man ellers ikke ville have noget med at gøre. *D.v.s. at hører vi, eller deltager i noget fra "New Age" er vi i yderste fare for at blive manipuleret eller forført til at tage imod noget vi ellers vil have med at gøre. Vores kritiske sans ødelægges. Og vi ved ikke selv at det sker!!*
- 10) Undervisning som denne (*om bevidstgøring*) og mange varianter af den fører til at man skridt for skridt nedlægger sit forsvar og slapper af i passivitet og modtagelighed. Man overgiver sig til højere kræfter, energier og oplevelser.
- 11) Der er mange redskaber og metoder der bruges til denne bevidstgøring – så som:
- ✘ Mystisk New Age musik (Enja!! m.m.)
 - ✘ At se sig i spejlet i lange perioder
 - ✘ Ledet kreativ visualisering
 - ✘ Hypnose
 - ✘ Gentaget sang
 - ✘ Yoga
 - ✘ Alle former for New Age-meditation
 - ✘ Sublimerende kassette- og videobånd

(Gyldendals Røde Fremmedordbog om "sublimerende"; psykoanalytisk: bevirke at en drift der hæmmes i sin mest nærliggende udløsning bliver drivkraft i en højere virksomhed)

☒ og meget andet.....

- 12) Ved at åbne døre til forbudte områder skaber man brecher, hvor dæmoner kan komme ind, Du må godtage at alt engagement i det okkulte faktisk er en pagt med djævelen! Det giver ham en lovlig ret til at binde og undertrykke dig.

Videre skriver David Marshall of Randall Baer om kanalisering:

- 13) Udtalelse af Lazaris – en international berømt åndeskikkelse, kanaliseret af Jack Pursell: "Vi vil snakke med dig om kærlighed. Vi vil blande os med dig, vi vil blande vores energi med din, sådan at vi kan berøre hverandre, så vi kan samarbejde"
D.v.s. at det er dæmoners tale til en persons ånd om at disse dæmoner vil blande sig med hans/hendes ånd (= besætte). Personen kan ikke høre det og ved derfor ikke at det foregår!!
- 14) Udtalelse af Engler, kanaliseret af den populære New Age-leder Ken Carey: "Vi er her for at blande os med det menneskelige ego, for at hjælpe din race til at blive det centrale vejledende system i en kolossal ny begyndelse".
- 15) Kanalisering er en blanding, en sammenkobling, en berøring mellem menneskelige og oversanselige ånder. Bag ved den venlige og fine facade er det imidlertid dæmoner som forsøger at forvirre og bedrage for at indtage mennesket. De kommer med fredens palmegren, med kærlighed og universelt broderskab i den ene hånd og et rygende våben, skjult bag ryggen, i den anden.
Forførelse, bedrag
- 16) Kanalisering, enten det foregår ved højt lovpriste, internationalt berømte medier eller ved de mange tusinde regionale medier på græsrodsniveau, er det mest indflydelsesrige fænomen på dagens New Age-scene. En mængde seminarer, konsultationssessioner, bøger, kassetteindspilninger og videoer dukker op overalt og forsyner New Age-bevægelsen med ny kraft, opgraderet filosofi og magt til at forføre. Millioner af mennesker former i dag deres liv efter en eller anden ophøjet, evolutionær overmenneskelig åndsenhed. Dette har spredt sig til alle områder. Et øgende antal sundhedspersonale, psykologer, filosoffer, lærere og andre med indflydelse integrerer dette i deres respektive arbejdsområder.
- 17) Ved rytmisk tale, indøvede krops- og håndbevægelser, betoning af visse ord og udtryk og usynlig dæmonisk magt, som fylder rummet, væver ånden et hypnotisk spindelvæv af regnbuefarvet (=New Age, antikristelig) infiltration. Ikke bare modtager deltagerne falske informationer, men de absorberer gennemtrængende dæmonisk magt i hjerte, sind, sjæl og ånd. Ofte bliver stirrende, trancepåvirkede lyttere overvældet af en følelse af afslappethed, gode vibrationer og en fascineret opfattelse af det som foregår.

Om New Age skriver Johannes Aagaard fra Dialogcenteret i Aarhus:

18) New Age er ikke blot en af nyreligiøsitetens forestillinger. New Age er en ny religion, der af væsen er anti-kristelig på afgørende punkter. Denne nye religion er vokset ud af gammel okkultisme, der er støbt om af theosofien, der samtidig har indstøbt væsentlige dele af ny-hinduisme og ny-buddhisme samt en del gnostificeret ”kristendom”, der allerede i klassisk tid er teologisk afvist som vranglære.

19) Der er bedrageri i en stor del af det, der generelt går for at være religion. Men i New Age er der tale om en speciel slags bedrageri, fordi New Age i enestående grad er tilpasset ”markedet”. New Age er nok det første konsekvente forsøg på at skabe en religion efter kundernes ønsker. Derfor er bedrageriet så konsekvent, som tilfældet er.

Nej i sandhed: ”For os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet.” (Efs. 6. 12)

New Age er Anti-krists bevægelse. Organisationen/bevægelsen har til formål at forberede og bane vej for Anti-krists entre på verdensscenen.

Arbejdet foregår overalt! – og de går fremad med stormskridt!!

Alle kneb gælder for at føre folk vild.

Bibelen taler om at de kommer; som en ulv i fåreklæder; som en lysets engel; som falske profeter; som personer der laver undergerninger og helbreder; som bedragere og forførere.

De fører mange vild og dermed ind i den evige fortabelse, endog mange kristne!

Djævelen har hastværk for han ved at hans tid er knap og han ved at han er besejret.

Tillad mig at minde om at ovennævnte ikke er skrevet om andet end New Age.

Det kan være du har brug for at læse afsnittet flere gange for at få fat i New Age´s indhold, metoder m.m., fordi det er en ”fremmed verden”, men så gør det!! – det er vigtigt!!

Det er ekstremt farligt for kristne at komme under New Age indflydelse! (og kristne ved uhyre sjældent at de er kommet under en sådan indflydelse, for så ville de ALDRIG have indladt sig derpå).

Hvis man ikke kommer ud af det, fører det til frafald og evig fortabelse.

Og læs eventuelt de første ni afsnit igennem igen med denne viden om New Age i baghovedet.

11

Konklusion Konklusion Konklusion Konklusion Konklusion

Konklusionen er helt din egen. Den kan ingen tage for dig, andet end du selv.
Det er dit eget ansvar ind for Guds ansigt!
Hvilken konsekvens du vil drage er ligeledes dit eget ansvar.

Kan du ikke tro, at det jeg har skrevet er rigtigt, og er du ærlig over for dig selv, må du selv studere videre. Hovedparten af de referencer jeg har læst er anført senere, se side 62.
Du kan så selv læse dem og har du lyst, kan du finde meget mere via internettet.
Opgaven består i at vise, at alt jeg har skrevet er forkert og at Bill Hybels lære og handlinger rent faktisk er i overensstemmelse med Bibelen.

Læser du videre kan du se min konklusion og du vil forstå hvorfor jeg har handlet som jeg gjorde og gør, og hvorfor jeg drager den konsekvens som jeg gør.

Min konklusion:

Indledningsvis stillede jeg 3 spørgsmål: Hvem? – Hvad? – Hvorfor?
Svarene er:

- Hvem:** Bill Hybels er en falsk profet.
Ånden fra Willow Creek er forførelsens ånd.
Ånden fra Willow Creek er dæmoners ånd.
Ånden fra Willow Creek er djævelens ånd.
- Hvad:** Læren fra Willow Creek har gudfrygts skin.
Læren fra Willow Creek er vranglære.
Læren fra Willow Creek er New Age (Anti-krists) lære.
- Hvorfor:** For at sætte ”jeg’et” i centrum.
For at føre folk til evig fortabelse.
For at forføre kristne.
For at spotte Gud.

Det hele passer som **hånd i handske** når det gælder Bill Hybels og ”Ånden fra Willow Creek”:

Handsken	Anti-krist
1. finger	inspirationen
2. finger	vranglæren
Hånden: 3. finger	forførelsen
4. finger	gudsbespottelsen
5. finger	gerningerne

Hvordan tør jeg, som kalder mig selv en kristen, sige og skrive noget sådant?
Hvordan tør jeg fordømme Bill Hybels og ”Ånden fra Willow Creek” på den måde?

Lærer Jesus mig ikke i Matt. 7.1-4: ”Døm ikke, for at I ikke skal dømmes. For den dom, I dømmes med, skal I selv dømmes med, og det mål I måler med, skal I selv få tilmålt med. Hvorfor ser du splinten i din broders øje, men lægger ikke mærke til bjælken i dit eget øje”.

Jo det gør han!

Og alligevel siger og skriver jeg det med stor frimodighed af to grunde:
For det første og altafgørende: Gud har åbenbaret det for mig!! – Se personlige oplevelser, side 33.
For det andet er det ikke mig, men Guds eget ord der dømmes Bill Hybels og ”ånden fra Willow Creek”.

I 1. Johs. 2.4-6 læser vi at: ” Den, der siger: ”Jeg kender ham”, men ikke holder hans bud er en løgner, og sandheden er ikke i ham; men den, der holder fast ved hans ord, i ham er Guds kærlighed i sandhed fuldendt. Deraf ved vi, at vi er i ham. Den, der siger, at han bliver i ham, skylder også selv at leve sådan, som han levede”.

PS: Jeg har ikke tænkt eller skrevet et eneste fordømmende ord om medlemmer af menigheden i Willow Creek, eller om en eneste person i min egen menighed (eller på landsplan) om de går nok så meget ind for Willow Creek.

Men jeg er dybt bekymret – nej jeg er slået med rædsel på mine kristne brødre og søstres vegne. Indflydelsen fra Willow Creek breder sig som en lynild og det kommer til os gennem vore ledere!

Det er det djævelsk snedige ved Willow Creek!

Jeg er overbevist om at Willow Creek er en del af den store forførelse, der er omtalt som en af de sidste tiders tegn, se f.eks. Matt. 24.11 og 24 og 2.Tess. 2.1-12.

Nedennævnte udtalelser, og flere tilsvarende, har jeg hørt i relation til Bill Hybels siden sidste konference:

- a) ”Men jeg har selv hørt ham og derfor kan jeg ikke tro at det er rigtigt”.
- b) ”Jeg har fået så meget inspiration på konferencen i København”
- c) ”Bibelen er blevet som ny for mig”
- d) ”Han har været som genfødt siden konferencen”
- e) og om bogen ”Bøn forandrer” (i Tro og Mission): ”en perle om bøn....en brugsbog der vil komme til at ligge sammen med bibel og læseplan”.

.Det undrer mig ikke! Jeg ville nok have sagt det samme hvis jeg selv havde deltaget på konferencerne i København.

Bill Hybels er en forførelsens mester!

På lederkonferencerne gør han som altid: GIVER FOLK DET DE VIL HAVE.

Og er det forkyndelse om synd ”kirkeledere” i Danmark gerne vil høre – så får de det.

Djævelen kender alt til kristendommens sandhed (han vil bare ikke selv vide af den).

Det er jo ufarligt at give kristne ledere den forkyndelse – de har jo allerede erkendt det, så sandt som de er sande kristne.

Nej, de skal luller i søvn så de også accepterer det der følger med! Og de fleste bliver lullet i søvn ved at lytte til djævelens ånd (læs evt. afsnittet om New Age igen, se side 26)

Folk må få hvad som helst, bare de følger ham - også mange nye medlemmer i kirken!

Djævelen tilbød Jesus alt!

Jesus sagde: ”Vig bort, Satan! For der står skrevet: ”Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene”. Matt. 4.1-11.

Vores situation er fuldstændig som i menigheden i Laodikea (Johs.Åb. 3.14-22):

”Dette siger Amen, det troværdige og sanddrud vidne, Guds skabnings ophav: Jeg kender dine gerninger, du er hverken kold eller varm. Gid du var enten kold eller varm! Men nu, da du er lunken og hverken varm eller kold, vil jeg udspy dig af min mund. Siden du siger: Jeg er rig, jeg har samlet til huse og mangler intet, og du ikke ved, at hvis nogen er elendig og ynkelig og fattig og blind og

nøgen, er det dig, så råder jeg dig til hos mig at købe guld, der er lutret i ild, for at du kan blive rig, og hvide klæder at iføre dig, for at din nøgenhedsskam ikke skal ses, og salve til at salve dine øjne med, for at du kan se. Alle dem jeg elsker, revser og tugter jeg. Vær nidkær og omvend dig!”

Tager vi mod tugt og revselse, omvender vi os – så følger nogle fantastiske løfter:

”Se, jeg står ved døren og banker på; hører nogen mig og åbner døren, vil jeg gå ind til ham og holde nadver med ham og han med mig. Den, der sejrer, vil jeg give sæde hos mig på min trone, ligesom jeg har sejret og har taget sæde hos min fader på hans trone”.

”Den, der har øre, skal høre, hvad Ånden siger til menighederne”.

12

Personlige oplevelser Personlige oplevelser Personlige oplevelser

Efter ca. 20 år i Odense flyttede vi til Aalborg sommeren 1999. Der var flere grunde til dette, men det er uaktuelt i denne sammenhæng.

Det var med en vis spænding at vi så frem til mødet med LM-kredsen her i Aalborg. Vi havde hørt fra flere andre, at det kunne være svært at falde til.

Det holdt ikke stik!

Vi blev modtaget med åbne arme og var glade for at komme.

Vi kom ind i en bibelkreds med 7 andre - det var dejlige aftener, hvor vi gik berigede hjem.

November 1999 blev der oprettet en frimenighed her i Aalborg. Det var et frisk pust i starten. Vi meldte os dog aldrig ind, men deltog ofte i gudstjenesterne.

Februar 2001 tog en del ledere fra LM og fra frimenigheden til Willow Creek konferencen i København. Ingen var i tvivl om, at der var sket noget med dem.

Ved LM's kredsmøde i april oplevede jeg det, som menigt medlem, utroligt positivt. Der var en positiv stemning for der var nogle der var ”tændte”, konferencedeltagerne havde fået en vision. Vi skulle nå mødefremmede med evangeliet!

Der blev arrangeret undervisningsdage i ”smittende tro”. Jeg havde meldt mig til, men glemte det fuldstændigt og nåede derfor kun en lille del af kurset. Der var flere ting jeg undrede mig over, men reflekterede ikke nærmere over det.

Der skulle dannes nye bibelkredse efter sommerferien 2001 efter ledelsens ønske. Selv om vi var utrolig kede af at vi skulle sige farvel til den kreds vi lige var kommet ind i, gjorde vi det fordi vi troede alle flyttede rundt (det forholdt sig dog ikke sådan).

Jeg ville gerne være et vidnesbyrd for andre og vidste, at skulle jeg være det, måtte det være fordi Jesus betød så meget for mig at det boblede over (for jeg kan ikke sælge noget som helst jeg ikke selv brænder for) – derfor meldte vi os til en kreds der skulle gennemgå ”smittende tro”.

Kort efter dette valg kom der en sprængning af LM Aalborg. To af LM’s prædikanter blev stærkt kritiseret for at modsætte sig ”det nye” og i løbet af kort tid så vi dem ikke mere. Den ene havde vi været i bibelkreds med. Hvad var det der skete? Jeg forstod det ikke!

Overvejede en del om der kunne ligge gammelt nag bagved – noget der aldrig var gjort op.

Det smertede ind i menigheden, alle var påvirket deraf, men forsøg på at forlige parterne førte aldrig til noget. Vi snakkede stort set ikke med andre om det. Havde tit lyst til at snakke med dem vi havde været i bibelkreds med, men fik det aldrig gjort.

Så blev der afholdt en såkaldt visions-aften (fælles for LM og frimenighed). Den glædede jeg mig til – at få alle medlemmers ideer på bordet. Det kunne være spændende at høre hvad andre havde af ideer til vores fælles bedste.

Aftenen var en katastrofe. Jeg gik dybt frustreret hjem. Alt var tilrettelagt fra ledelsens side – de havde alle visionerne som alle var hentet fra ”smittende tro”. De blev sat op som overskrifter på en tavle – og så skulle vi andre sætte ord på. Det endte med del diskussion om hvad helliggørelse egentlig er. Da jeg gik hjem talte jeg lidt med en af lederne og gav udtryk for min frustration – han syntes det havde været en god aften og at han godt kunne bruge det ind i hans opfattelse af vores situation. Jeg fattede ingenting.

Efter denne aften var der nogle der ikke længere kom i vores menighed, og blandt resten var der nærmest ved at danne sig to grupper. En gruppe der varmt gik ind for Willow Creek og en ”stille” gruppe der var skeptiske, men ikke rigtigt havde ord at sætte på denne skepsis.

I den nye bibelkreds gennemgik vi ”smittende tro”. Vi fik ikke noget ud af det – og overvejede flere gange at stoppe, men blev alligevel ved.

Midt i alt dette skete der en splittelse i ældsterådet i frimenigheden. En trak sig fordi de ikke kunne blive enige om ”linien”. Jeg kunne kun følge med på afstand da jeg ikke var medlem, men hvad var det der foregik?? Jeg kunne ikke gennemskue det.

Fra vi kom til Aalborg i 1999 og til udgangen af 2001 var vi gået fra at være én menighed til at være tre. Nogle kom i den gamle LM kreds, nogle kom i frimenigheden (nogle kom både i LM og frimenighed) og de fleste af de der ikke kom mere, havde dannet en husmenighed.

Folk der havde været i samme menighed i mange år besøgte ikke mere hinanden og de talte ikke længere sammen.

Men Paulus og Barnabas måtte jo også skilles p.gr.a. uenighed, Ap.G. 15.36-41.

Det skabte en nød, hos alle tror jeg, og jeg fornemmede tydeligt på bøn og vidnesbyrd at nøden tiltog gennem 2002. Vi havde det på samme måde.

I løbet af efteråret 2002 havde vi mange rigtig gode møder i LM-kredsen, hvor Gud rigtigt talte til mig gennem ordet der blev forkyndt.

I september var jeg til kongres i Monaco og der blev jeg overvældet af min egen synd og af fortvivelse over det hele. Jeg bad Gud forbarme sig over mig. Jeg hviskede til Gud at Han måtte tage mig og bruge mig til hvad Han vil, bare jeg måtte komme frelst til Himlen.

Da jeg kom hjem havde jeg totalt mistet lysten til at se TV.
I stedet læste jeg adskillige gamle ”opbyggelige bøger”, som jeg har en del af i reolen.

I november besøgte Charles Ndifon Aalborg og egentlig lidt mod min vilje tog vi ud for at høre ham fredag d. 22/11, dette til trods for at vi havde læst Mikkel Vigilius’ kommentar/advarsel i Båndet. At Ndifon kan helbrede folk er jeg overhovedet ikke i tvivl om, men det er ikke ved Guds kraft. Han er en falsk profet. Al hans tale var at vi skulle stræbe efter denne verdens ting (løfte om forfremmelse, eftergivelse af gæld (den økonomiske vel at mærke) og løfte om en ny bil). Vi gik før tiden.

Da vi kom hjem snakkede vi lidt om det hele og kort efter kom min søn og sagde at han havde fundet en artikel om Ndifon på internettet – jeg gik ind og læste den og den var helt i overensstemmelse med det vi havde oplevet og med Mikkel Vigilius’ kommentar. Da jeg lukkede artiklen ned, faldt mine øjne på en anden artikel på samme hjemmeside med titlen ”Er Willow Creek en sand lære?”. Jeg læste artiklen og blev dybt forundret. Hvis det jeg læste var rigtigt, var der noget der var helt galt. (Jeg har vedlagt artiklen for at give et eksempel på en af de artikler jeg har arbejdet med (og så er den på dansk) – se side 47). Jeg besluttede mig for at kigge lidt nærmere på Willow Creek og så kunne jeg evt. fremlægge det hele på vores kreds møde til foråret 2003.

På grund af travlhed fik jeg ikke lavet noget den efterfølgende uge.
Lørdag d. 30/11 blev jeg kaldt på arbejde for at kigge på en dårlig patient.
Da jeg havde klædt om på mit kontor for at tage hjem igen tænkte jeg, at jeg da lige kunne kigge lidt nærmere på Willow Creek. Jeg søgte på internettet under ”Willow Creek”, men der var ikke rigtigt noget. Så fik jeg ideen til at kigge på Bill Hybels og der dukkede der 14.100 referencer op. Jeg var lige ved at give op – det var en håbløs opgave. Men jeg begyndte alligevel at kigge på flere af referencerne og da jeg begyndte at læse en af dem (jeg ved ikke hvilken).....

(det jeg herefter oplevede er så ekstremt at det evner jeg ikke nedfælde på tryk - men mange kan bevidne det).

.....blev jeg slået af en rædsel så ubeskrivelig, (at jeg fortsat bare ved tanken derom kan blive grebet af dyb fortvivelse her 7 uger efter) og der var noget der fór ud af computerskærmen og angreb mig med en ufattelig kraft, en ondskab og vildskab uden lige og det klemte så hårdt om mit hjerte, at jeg troede at jeg skulle dø.
Samtidig blev jeg grebet af en så voldsom uro og trang til at finde ud af hvad det var for noget det hele, at jeg i den følgende uge kun kunne sove 2-3 timer om natten. Så vågnede jeg igen og skulle op og videre med arbejdet (jeg måtte sygemelde mig for jeg ville være livsfarlig at sætte ind på en operationsstue)
I løbet af godt 2 døgn gravede jeg ca. 500 sider frem fra internettet og læste stort set det hele. Essensen af det jeg fandt, er det du kan læse i denne skrivelse.

Jeg oplevede ufattelig meget andet i den uge, men det vil jeg ikke skrive om her.

Jeg gjorde ting som jeg ellers aldrig kunne drømme om at gøre.
Ikke fordi jeg ville, men fordi jeg skulle!

Siden har jeg ikke tvivlet et sekund på at ”ånden fra Willow Creek” er djævelens ånd.
Alt jeg har fundet via internettet bekræfter dette. Jeg har intet fundet omkring Bill Hybels eller Willow Creek der er i overensstemmelse med sund bibelsk lære – intet!
Men det er uhyggeligt godt pakket ind.

Det er altid jeg’et der er i centrum. Altid noget jeg skal gøre! Det er mit ansvar! Hvis jeg gør sådan og sådan så...
Det gælder også for bøgerne ”Smittende tro” og ”Bøn forandrer”.

Mange brikker faldt på plads:

Træet skal kendes på frugten!

”Tag jer i agt for de falske profeter, der kommer til jer i fåreklæder, men indeni er glubske ulve. På deres frugter kan I kende dem. Plukker man druer af tjørn eller figner af tidsler? Sådant bærer ethvert godt træ gode frugter, og et dårligt træ kan ikke bære gode frugter. Ethvert træ, som ikke bærer god frugt, hugges om og kastes i ilden. I kan altså kende dem på deres frugter” Matt. 7.15-20.

Som du kan se af min erfaringer op til ovennævnte var jeg urolig over ”Willow Creek”, men vidste ikke hvorfor.

Og så - på et splitsekund var jeg klar over det hele, vidste hvordan det hele hang sammen - jeg skulle bare grave beviserne frem så advarslen kunne nå andre.

Det er dem du sidder med.

Tjener det mig til ære? Nej, nej og atter nej!!!

Æren tilhører alene den almægtige Gud, Himlens og jordens skaber!

Herrens navn være priset!

Det var Ham der åbenbarede det for mig.

Hvilken konsekvens drager jeg så heraf:

1) Jeg er så rædselsslagen for ”ånden fra Willow Creek” at jeg ikke vil røre noget derfra med en ildtang. Åndsmagten er så stærk og snedig, at gør jeg det vil det koste mig det evige liv. Jeg kan på ingen måde selv kontrollere en sådan kraft. Den er livsfarlig i uhørt grad.

Her kan jeg ikke vælge et både og – det er enten eller!

Det er præcist det Bibelen siger i 1.Kor. 10.19-21 hvor der står: ”Hvad vil jeg sige med dette?

At det, som ofres til afguder, er noget, eller at afguder er noget? Nej, men at det, der ofres, ofres til dæmoner og ikke til Gud, og jeg vil ikke, at I skal have fællesskab ned dæmonerne. I kan ikke drikke både af Herrens bæger og af dæmoners bæger. I kan ikke have del både i Herrens bord og i dæmoners bord”.

- 2) Jeg vil advare alle jeg kender og alle der gider høre på mig, så stærkt som jeg overhovedet kan.
- 3) Jeg har revet bogen ”Smittende tro” i tusind stykker.
- 4) Hvilke konsekvenser det videre får i mit liv og for mit menigheds-tilhørsforhold ved jeg ikke med sikkerhed i dag.

Jeg må erkende, at jeg er blind, men jeg glæder mig over det vers (Es. 42.16), hvor der står:

”Jeg fører de blinde ad veje, de ikke kender,
 jeg leder dem ad stier, de ikke kender.
 Jeg gør mørket foran dem til lys,
 det bakkede land til slette.
 Det vil jeg gøre, og jeg opgiver det ikke”

Enten vil du erkende, at det jeg har ”set” er rigtigt eller også må du betegne mig som værende bindegale.

Valget er dit, men jeg er glad for at du har fået og har læst denne advarsel!

Til slut vil jeg blot sige, at uanset hvem du er og uanset hvilken rolle du end har spillet i indførelsen og udbredelsen af Willow Creek, så har jeg intet at bebrejde dig.

Vi har alle svigtet! (Læs eventuelt beretningen i Johs. 8.2-9 til eftertanke)

Vore ledere; ved ikke at sætte sig ordentlig ind i noget nyt som man lod komme indenfor.
 Forførelsens ånd er over Jer og I står i fare for frafald og fra Jer breder det sig ud over alt.

Dem der kunne se faren; ved ikke at råbe op og blive ved med at råbe, så alle fik det at høre.
 I har ”indsigts ånd”, men har svigtet kærligheden 1.Kor. 13.1-7.

Dem der var utrygge; ved ikke at blive ved at grave til det var afklaret hvorfor de var utrygge.

Jeg har svigtet som en af de utrygge.

Jeg har svigtet ved ikke at bede for vores ledere.

Jeg har svigtet ved ikke at lave dette arbejde for lang tid siden. Ideen er uhyre enkel og ligger lige for – og det kræver forbavsende lidt tid at få et indblik i hvilken person man har med at gøre (men meget tid at sætte det på skrift).

Det håber jeg I kan tilgive mig.

**Jesus for verden hengav sit liv;
åbnede øjne, Herre, mig giv!
Han for min frelse ofrede sig,
da han på korset døde for mig.**

**O, hvilken nåde, underfuld sand!
Aldrig har nogen elsket som han.
Jeg gennem ham er løskøbt og fri,
og alt det gamle er nu forbi.**

**Lad mig da, Herre, være dit barn
løs mig af alle Djævelens garn!
Lær mig at leve, leve for dig,
glad i din nåde opofre mig.**

Lina Sandell

Aalborg
dec./02 – jan./03
Poul Erik Haahr

PS: Tusind tak til familie og venner for støtte, opmuntring, trøst, inspiration og forbøn gennem alt dette. Det har været af uvurderlig værdi.

13

Udvalgte artikler Udvalgte artikler Udvalgte artikler Udvalgte artikler

Her følger nogle artikler eller uddrag fra bøger der er med til at belyse Willow Creek's teologi.

- | | |
|---|---------|
| 1) "Når Guds vrede forties" af Hans Erik Nissen | side 39 |
| 2) Uddrag fra "Levende forkyndelse eller tomme ord" af Dag Risdal | side 41 |
| 3) Uddrag fra "Den karismatiske vækkelse – pinse på ny" af N.O. Rasmussen | side 44 |
| 4) "Er Willow Creek en sand lære" af Holger Særkjær | side 47 |
| 5) "Willow Creek" af Martin Erdmann | side 56 |

Artikel 4 og 5 er medtaget for at vise nogle typiske artikler der rejser en lang række spørgsmål omkring Willow Creek. Artikel 4 var den der fik mig til at grave mere i dybden.

Når Guds vrede forties

Hans Erik Nissen, leder i "BÅNDET" 15. dec. 2002, 79. årgang, nr.7

Jesus var omgivet af talrige, som stod med et ben i hver lejr. De var nær Jesus, de anerkendte og beundrede ham, de ville til himlen, og i nogle tilfælde virkede åndelige kræfter gennem dem. Alligevel var der noget som var rystende galt. De var kommet ind i fårefolden – ikke ved at gå gennem døren – men ved at stige over andetsteds.

Jesus taler tit til dem. Han gør det af kærlighed og fordi han vil frelse dem. Alligevel forlader de fleste ham. De finder hans tale hård og uudholdelig.

Hvorfor reagerer de så stærkt?

De kan ikke klare Jesu domsforkyndelse. Det er ikke noget nyt. I Det gamle Testamente møder vi det igen og igen. De falske profeter, der kun forkyndte kærlighedens Gud, ville man gerne høre, men domsprofeterne tog man afstand fra. Det er ikke for ingenting, at folk så en ny Jeremias i Jesus.

Hvor er vredens Gud?

Man sagde om Grundtvig, at han på sine gamle dage kunne tale om Guds kærlighed. Det er ikke alene Grundtvigs problem. Langt ind i vækkelsesbevægelsernes rækker gør det samme sig gældende. De har nemlig skiftet karakter. Vækkelsestenen er blevet afsvækket. Megen forkyndelse er blevet bekræftelsesforkyndelse. Den når ikke rigtig ind under huden. Det er de andre, det bliver galt med. Det er dem der skal frelses – ikke os, for vi er det!

I megen forkyndelse møder man kun halvdelen af Bibelens Gud. Bibelen skildrer Gud som vredens Gud. Han straffer rystende hårdt og i et omfang, der ikke er til at bære. Netop fordi hans dom er forfærdelig, og en synder segner under byrden af Guds slag, vækkes frelsesspørgsmålet: Er der et fristed fra Guds vrede?

Møder vi ikke denne Gud, ryddes grunden ikke. Kristendommen bliver en lap på en gammel klædning. Den bliver et tillæg til noget vi mangler: trøst, hjælp, mening. Det var præcist det, Jesus oplevede: Man havde brug for alt fra ham undtagen et: frelse fra Guds vrede. For at skabe rum for den førte Jesus sine tilhørere ind i fortabelsen - sådan oplevede de det. De tænkte ikke på, at det, Jesus gjorde, var at afsløre deres sande stilling.

De fleste ville ikke bøje sig for Jesu ord om, at de var syndens trælle, havde Djævelen til far og var villige til at gøre det, der lystrede ham. Derfor blev det et farvel til Jesus.

Er alt blevet så meget anderledes?

Guds folk har til tider stået fare for at fortie Bibelens budskab om Guds vrede. Det er et ord, som skaber dyb modvilje hos ikke-kristne. For vor naturlige tankegang er det et budskab, som i mange tilfælde kan hindre mennesker i at blive kristne.

Vore tanker er rigtige så langt, at det drejer sig om at skabe velvilje og sympati overfor kristendommen, da skal man ikke tale om Guds vred. Samtidig må vi spørge, om vi er klogere end mesteren? Jesus har aldrig kaldet os til at gøre kristendommen acceptabel i verdens øjne. Det kan nemlig kun ske ved en afsvækning af sandheden om Guds vrede. Når den forties, gøres mennesker kristeligt-religiøse, uden at frelsesspørgsmålet rejses. Der tænkes som så: Jeg har behov for hjælp, støtte, vejledning og trøst, men det giver ingen mening at skulle frelses fra Guds vrede, når Gud er kærlighed.

Sympati-kristendommen er en vaccine mod sand omvendelse, genfødelse og et liv i efterfølgelse af Jesus.

Vejen må ryddes

Det er ikke loven, der frelser. Men der er ingen frelse uden den. Gud kan ikke komme til med sin frelse, hvor der ikke er behov for frelse. Det kunne han ikke, da han vandrede på jord, og det kan han ikke i dag. Der er ingen genvej til frelse uden om anger, omvendelse og tro. Det føres vi ikke ind i hverken gennem egne eller andres tanker, men alene i mødet med Guds vrede. Det er ikke vreden, der frelser, men fredens Gud er selv gennembyderen, der åbner vej for nådens rigdom og fylde.

Levende forkyndelse eller tomme ord?

Profetbudskabet i Bibelen – og i forkyndelsen.

Dag Risdal

LM's Bibelskoles Elevforening.

I kommission hos Dansk Luthersk forlag, 1989.

Uddrag fra bogen side 94 – 97.

Sande og falske profeter (Jer. 23)

Falske lærdomme gør skade, men nåde til at se sandheden er en velsignelse. Det drejer sig om liv eller død. Kapitel 23 hos Jeremias er blevet kaldet *hyrdekapitlet*. Her finder vi en omtale af de falske hyrder og profeter til forskel fra den gode hyrde, som kaldes "en retfærdig spire" (v.5).

I dette kapitel finder vi en stærk dom over de falske hyrder (profeter). En falsk profet er en, som udgiver sig for at være formidler af Guds ord uden at være det. Det lyder som Guds ord, men er kun mennesketanker. Det lyder som sandhed, men er løgn. Derfor er de falske profeters budskab farligt og forførende.

Når Skriften taler om falske profeter, er det om mennesker, som frembærer "fremmed ild" for Herrens ansigt (3. Mos. 10.1-2). Det vil sige at lære andre at klare forholdet til Gud på en anden måde, end Gud har sagt, det skal klares på. De falske profeter har til alle tider forkyndt det, folk ville høre. Men den forkyndelse er vildledende, fordi den fører os bort fra Guds sande ord og fra "ordet om korset". Derfor advarer Jesus mod dem: "*Vogt Jer for de falske profeter, som kommer til jer i fåreklæder, men i deres indre er glubske ulve*" (Matt. 7.15).

.....

De falske profeter på Jeremias' tid førte folket ind i et selvbedrag. Den måde, de forkyndte, at Israel er Guds udvalgte folk på, gjorde, at folket åndeligt talt faldt i søvn. Gud har taget sig af folket og givet det løfter. Gud vil derfor bevare og tage sig af det. Israel er ikke i nød, og der vil heller ikke ske nogen ulykker med folket, fordi det har Gud som beskytter.

Her ser vi, at løgn og sandhed er blandet sammen. For folket tænkte bare: vi har Herren som hjælper og beskytter, uanset hvordan vi lever.

Det var en overfladisk forkyndelse, som ikke tog hensyn til, at Gud er en hellig Gud, og at folket var kommet ind i et åndeligt *frafald* fra Gud.

De falske profeter talte aldrig om, at folket måtte omvende sig eller gå evigt fortabt.

På denne baggrund lyder Jeremias' forkyndelse: "Thi fra små til store søger hver eneste vinding, de farer alle med løgn fra profet til præst. De læger mit folks brøst som den simpleste sag, idet de siger: 'Fred, fred!' skønt der ikke er fred" (Jer. 6.13-14).

De sande og falske profeter vil gensidigt udelukke hinanden, fordi det drejer sig om *to helt forskellige grundholdninger til Guds ord!* Jeremias kunne som Guds profet ikke bare forkynde og stadfæste ordet fra Guds mund. Han måtte også tage et *opgør* med de falske profeter og deres løgnebudskab. "Det bliver ikke et rigtigt *ja* til sandheden – hvis det ikke også samtidig bliver et *nej* til løgneren" (Søren Kierkegaard).

.....

De sande hyrder vil som regel være *få*. I deres hyrdeomsorg vil de altid tage sig af den enkelte. Den sande hyrde vil prøve at hjælpe én, tage sig af én, oplære én og røgte én. Det er betydningsfuldt at bede Herren om at vise os en enkelt person, som vi skal prøve at hjælpe hen til Jesus.

De falske hyrder (profeter) sigter på de mange. Resultatet er, at hjorden bliver spredt (Jer. 10.21).

.....

I det følgende skal vi kort opsummere det, der siges om de falske profeter i Jer. 23.16-22. (Når vi er opmærksomme på det, Bibelen siger om de *falske* profeter, vil vi også indirekte få kendskab til det, der er typisk for de *sande* profeter. Evangeliet bliver klargjort, når Ånden kaster lys over afvejene).

1) De falske profeter fremfører ikke ord fra Herrens mund (Jer. 23.16).

I stedet for Herrens ord kommer de falske profeter med tomme (indholdsløse) indbildninger og deres eget hjertes syner. Deres budskab kommer ikke fra Herren, men fra dem selv. Det er kun mennesketanker – ikke ord fra Herrens mund.

2) De falske profeter gør sig til ét med gudsfornægteren (Jer. 23.17).

”De siger til dem, der ringeagter Herrens ord: ’Det skal gå eder vel!’” (v.17). De siger også, at der ikke venter nogen ulykke for den ubodfærdige.

Hos de falske profeter er der intet budskab om omvendelse og tro på Herren. Her er ingen formaninger og advarsler. Den ugudelige kan bare leve videre i sin vildfarelse og følge sit eget hårde hjerte.

Vi ser, hvor alvorligt og ubibelsk det er. I stedet for at vække synderen til omvendelse, som er enhver kristens klare ansvar, dysser de falske profeter bare de gudløse mennesker til ro. Endnu værre er det, at de oven i købet vover at bruge Herrens navn til bekræftelse af deres falske budskab.

3) De falske profeter har ikke været med i Herrens fortrolige råd (Jer. 23.18).

Vi ser en klar modsætning mellem dette og det, som Herren gennem profeten Amos siger om de sande profeter: ”Nej! Den Herre Herren gør intet uden at have åbenbaret sin hemmelighed for sine tjenere, profeterne” (Amos 3.7).

Hvis profeterne havde været med i Herrens råd, ville de lade folket høre Herrens ord og føre dem tilbage fra deres onde veje (Jer. 23.22). Men fordi de falske profeter ikke selv kender sandheden i Guds ord, kan de heller ikke vejlede folket ind på sandhedens vej.

4) De falske profeter er ikke udsendt af Herren (Jer. 23.21).

De falske profeter har hverken fået deres kald eller deres budskab fra Herren. Derfor må Herren sige dette stærke ord: ”Jeg har ej sendt profeterne, alligevel løber de, jeg taledede ikke til dem, og dog profeterer de” (v. 21).

Vi får mere lys over dette, når vi giver agt på modsætningen i Matt. 9.36-38: ”Da siger han til sine disciple: Høsten er stor, men arbejderne er få; *bed derfor høstens Herre om at sende arbejdere ud til sin høst!*”

De sande vidner er sendt ud af Herren med Herrens ord og på Herrens ansvar. De falske profeter derimod har taget sagen i egen hånd. De er løbet ud i egen kraft uden at være sendt. Det er forskellen.

5) De falske profeter har ikke Guds ord, kun drømme (Jer. 23.25).

Her er det nærliggende at minde om Luthers ord: ”Jeg har en aftale med Gud om, at han *ikke* skal tale til mig gennem drømme og åbenbaringer, men kun gennem sit ord. *Det* er klart nok.” (Heri ligger tydeligvis en brod mod falsk profeti og sværmeri).

I vores kapitel sammenlignes drømmen med halm, mens Guds ord er at ligne med korn, der spirer (v. 28). Ja, endnu stærkere: ”*Er ikke mit ord som ild lyder, det fra Herren, og som en hammer, der knuser fjelde?*” (v. 29). Sammenfattende kunne vi sige: Mens de falske profeters budskab er dødt

som halm, er de sande profeters vidnesbyrd levende som korn, kraftigt som hammeren og gennemtrængende som ilden (v.28-29).

6) *De falske profeter "stjæler" Herrens ord fra hinanden (Jer. 23.30).*

De falske profeter har ikke stået i Herrens fortrolige råd, hvor de har hørt og set Herrens ord. Derfor er de nødt til at "stjæle" ordet fra hinanden. Dermed tager de Guds ord fra hinanden og river det ud af sin sammenhæng. Dette kaster lys over Djævelens måde at arbejde på – gennem de falske profeter. Djævelen river Guds ord ud af dets sammenhæng og bruger det, så det kommer i strid med Biblen som helhed.

Et bibelcitater taget ud af sin sammenhæng er ikke længere Guds ord. (Et aktuelt eksempel fra vores egen tid er den måde, Jehovas Vidner bruger bibelord helt vilkårligt). Vi må være klar over at løsrevne bibelord giver udtryk for mennesketanker. De giver ikke udtryk for Guds ord i Bibelen. Derfor må de afvises som falsk lære.

Fordi de falske profeter benytter sig af løsrevne bibelord, som de stjæler fra hinanden og river ud af sammenhængen, følger det mest alvorlige, som kan siges om dem: *"de bringer ikke dette folk nogen hjælp, lyder det fra Herren"* (Jer. 23.32).

7) *De falske profeter har fordrejet den levende Guds ord (Jer. 23.22-36).*

Den karismatiske vækkelse – pinse på ny?

N.O. Rasmussen. Dansk Luthersk forlag, Hillerød 1971

Bogen er en gennemgang af den karismatiske bevægelse set i Bibelens lys, men de grundlæggende holdninger er til enhver tid de samme når det gælder om at vurdere nye strømninger/holdninger.

Bogen er absolut læseværdig i sin fulde længde (144 letlæste sider).

Nedennævnte er uddrag fra bogen:

Side 13 – 14:

.....Vi lever i slutopgørets tid. I de sidste dage.

Da skal der ifølge Skriften ske vældige åndsudgydelser ikke bare fra Himmelen (Joel 3.1 ff.), men også fra Helvedes afgrund og brønde: Matt. 24.24; 2.Thess. 2.8-12; Johs. Åb. kap 9, kap. 13 og 16.12-14.

Det åndelige klarsyn og den åndelige sigtbarhed skal da være ringe. Så ringe, at mange ikke vil være i stand til at skelne mellem lys og mørke, sandhed og løgn.

Den åndelige høreelse og skelneevne vil for mange være således sløvet, at de ikke mere kan skelne mellem den gode hyrdes røst og lejesvendenes. De følger blot den, som for øjeblikket råber højest og tiltrækker sig mest opmærksomhed: altid på jagt efter noget nyt, altid ude efter det ekstraordinære og sensationelle, stadig på ny optændt af utilfredsstillet begær efter ”hvad der kildrer deres øren”, hvad der pirker til og stimulerer sanserne og følelserne. Og så vender de øret bort fra sandheden og vender sig til fablerne (2. Tim. 4.3-4).

I de sidste dage skal det være liden eller slet ingen sans og forståelse for nødvendigheden af at våge og være ædru og ikke uden videre tro enhver ånd, men prøve ånderne, om der er fra Gud.

Om det ”åndens sus”, man fornemmer, er fra Himmelen eller Helvede.

Om det ”åndens vejr”, som farer frem, er Guds egen opfyldelse af sit løfte om, at Han i de sidste dage vil udgyde sin Ånd over alt kød. Eller måske snarere et værk af dæmoners ånder, som gør tegn og undere og mange kraftige gerninger og derved fører mange vild.

Et værk af *Guds Hellige Ånd*, der overbeviser verden om synd, vidner om Jesus og herliggør Ham og vejleder Hans disciple til hele sandheden.

Eller et værk af *afgrundens forførende åndemagter*, som lader mennesker forblive i deres synder, vidner om og herliggør noget andet end Kristus, sørger for at få noget andet i centrum for opmærksomheden end netop Ham – og fører hjerterne bort fra Ham, så de i stedet indfanges af og tror løgnet.

Side 38 – 39:

Hvordan skal vi skelne, og hvorpå kan vi kende, om ånderne er af Gud?

Vor tanke og fornuft er formørket og forventt og derfor ude af stand til at vise os vej. Følger vi fornuften, farer vi uvægerligt vild – dybere ind i mørket og forblindelsen.

Vore følelser, fornemmelser, oplevelser og erfaringer er såre omskiftelige og heller slet ikke til at stole på. Følger vi dem, da kastes vi hid og did, alt efter som vinden blæser.

Intet overhovedet i os selv eller i andre mennesker er i stand til at afgøre spørgsmålet om sandt eller falsk i forhold som disse. Der findes ingen sådan fuldt ud troværdig og ufejlbarlig instans indbygget i os. Vi og alt vort, også vor dømmekraft, er helt igennem afhængig og bestemt af, hvilken åndsmagt vi selv er under indflydelse af: om det er Guds hellige Ånd eller ”den åndsmagt, som nu er virksom i ulydighedens børn”, der behersker og driver os.

Vi finder aldrig lyset hverken i os selv eller hos andre mennesker. Det findes uden for os selv – i Gud. Det findes i HAM, som sagde om sig selv: ”*Jeg er verdens lys; den, som følger mig skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys*” (Johs. 8.12). HAN, som vidnede om alle Det gamle Testaments hellige skrifter, at de er Guds eget ord, talt ved menneskers mund og ført i pennen ved menneskehånd, men dog helt igennem et værk af Guds Hellige Ånd. Han, som gav apostlene det løfte: ”Men når Han, sandhedens Ånd, kommer, skal Han vejlede jer til hele sandheden” (Johs. 16.13), og vidnede om dem og om det vidnesbyrd fra dem, som nu foreligger for os i Ny Testamente: ”Den, som hører jer, hører mig” (Luk. 10.16).

Det er altså her, vi finder lyset: *ikke i, men uden for os selv, i det profetiske og apostolske Kristus-vidnesbyrd i Den hellige Skrift*. ”Det gør I vel i at agte på”, skriver Peter, ”som på et lys. Der skinner på et mørkt sted, indtil dagen gryr og morgenstjernen oprinder i jeres hjerter” (2.Pet. 1.19).

Det er altså her, vi finder Åndens vejledning til hele sandheden: ikke i det vi selv eller andre anser for sandsynligt, antageligt, rimeligt og fornuftigt; heller ikke i det, vi selv eller andre, de være sig nok så fromme og gode kristne, føler, oplever og erfarer; men alene i *det, som står skrevet!*

Det er de Hellige skrifter og ikke bestemte åndelige oplevelser og erfaringer eller besiddelsen af bestemte åndelige gaver, om hvilke det i 2.Tim. 3. 14-17 hedder, at de kan gøre vis til frelse ved troen på Kristus Jesus, fordi hele Skriften er indblæst af Gud og derfor også gavnlige til at belære, til at irettesætte, til at genoprejse, til at optugte i retfærdighed, så at Guds-mennesket kan blive fuldt beredt, vel skikket til al god gerning.

Det, som står skrevet! *Guds eget åbenbaringsord i Den hellige Skrift – det er åndens klare tale og aldrig svigtende eller fejlende vejledning til hele sandheden. Det er den eneste ledestjerne, vi har.*

Det er den instans uden for os selv, som alene kan hjælpe os til at skelne det sande fra dets skin. *Det er den prøvesten, hvorpå vi skal prøve, om ånderne er fra Gud.*

Side 42:

..... I skriften består der aldrig noget modsætningsforhold mellem disse to begreber: *læren og livet*. Der består tvært imod en indre uopløselig enhed og korrespondance dem imellem: Sådant som læren er, sådan bliver forkyndelsen; som forkyndelsen er, sådan bliver troen, for troen kommer af det, som høres (Rom. 10.17); og sådan som troen er, sådan bliver livet, sådan bliver frugterne. Derfor siger Jesus, ”af deres frugter skal I kende dem!” (Matt. 7.16). Svigt i livet er et vidnesbyrd om svigt i troen; det er jo den, livet udspringer af; svigt i troen tyder på svigt i forkyndelsen, og svigt i forkyndelsen udspringer af svigt i læren. Er læren ret, og tages der vare på den sunde lære, da kan også livet bevares sundt. Viget der derimod af fra den sunde lære, forvrænges og forfalskes den, da bliver også livet vrangt.

Sådan forholder det sig i skriften – og i livets og erfaringens virkelighed.

Side 66 - 68:

.....Når Kristus i Ordet males os for øje som korsfæstet, er Helligånden virksom i og gennem dette Ord. Dækket tages bort fra vores øjne, så vi ser, hvem Jesus er, hvad Hans person og gerning betyder for os. Da rettes hjertes opmærksomhed mod Jesus, og frelsens under sker: menneskehjertet fatter tillid til Jesus, dets hele forventning rettes mod Ham, det påkalder Ham og søger sin hele tilflugt hos Ham. Den, som gør det, bliver aldrig til skamme (Rom. 10.11-13). Det er den tro, Gud regner et menneske til retfærdighed, ”den retfærdiggørende og saliggørende tro”, som de gamle kaldte den. Den tro, om hvilken vi med Brorson synger:

Vor tro er den forvisning på,
at vi Guds nåde have,

Som ingen af sig selv kan få,
 men den er Åndens gave,
 den faste grund i hjertet lagt
 ved Ordet om den nådepagt,
 Som er i Kristus stiftet.

Et eget væsen er vor tro,
 et såre mægtigt gode,
 som føles udi sjælens ro
 og gør os vel til mode;
 hvad ingen ser, det ser den grant
 og ved, at det er evig sandt,
 hvad Gud i Ordet lover.

Det er ved Ordet og Ånden, troen fødes i menneskehjertet. Det sker, idet der gennem Ordets læsning eller hørelse sker "Åndsåbenbarelse" af Kristi hemmelighed. Og der er ikke frelsende og forløsende kraft i noget andet end det ene: Ordet om KRISTUS og Ham som korsfæstet: Ap.G. 4.12; Rom. 1.16-17; 1.Kor. 1.18-25.

Ingen kommer til troen: "den retfærdiggørende og saliggørende tro", uden om dette Ord. Ikke en eneste.

Ingen bliver bevaret i troen og holder ud til enden uden til stadighed på ny at høre dette Ord. Ikke en eneste

Troens liv kan bare opretholdes, når der til stadighed sker ny "Åndsåbenbarelse" af Kristi hemmelighed for menneskehjertet igennem det samme Ord, hvorved genfødselen og nyskabelsens under skete, og troens liv blev til. I modsat fald vil troens liv sygne hen og meget snart dø.

Side 105:

.....Det er ikke for ingenting, Skriften advarer Guds folk så indtrængende og skarpt mod at søge nogen som helst forbindelse med den oversanselige åndsverden og åndsvirkelighed uden om Guds eget åbenbaringsord: gennem spådomskunst, trolldom, dødemanere, genfærdsånder og sandsigerånder (3. Mos. 19.31 og 20.6 og 27; 5. Mos. 18.10-12). Det er ikke bare dumt og gammel overtro, vi har at gøre med i alt sådant. Det er heller ikke *Guds* hellige åndsverden og oversanselige virkelighed, man kommer i forbindelse med gennem noget sådant, men en ond, dæmonisk og satanisk åndsverden og –virkelighed, som det er livsfarligt for Guds folk bare så meget som at komme i berøring med..

Side 125:

.....JESUS ER VEJEN – vejen ud af krisen!

Så længe vi retter blikket mod os selv og ikke mod HAM, finder vi aldrig vej ud af krisen.

Så længe vi stirrer os blinde på det, som er for *øjnene*: vore personlige eller menighedens mangler og skrøbeligheder, svaghed og elendighed, de problemer og vanskeligheder, vi står midt i, eller som tårner sig op forude, de fristelser, farer og fjender, som møder os og omgiver os på alle hold – da paralyseres vi og synker blot dybere ned i åndelig afmagt, kulde og død. Det er alene det, som er for *ørerne*: Ordet om Kristus og Guds vældige gerninger til frelse for os i Ham, der magter radikalt at forandre situationen og skabe nyt.

Med blikket rettet ikke mod det synlige, men mod det USYNLIGE – det er vejen ud af krisen!

Er Willow Creek en sand lære.

Af Holger Særkjær

Bill Hybel er senior pastor ved Willow Creek association med en stab af 50 præster under sig, og hans menighed har 12.000 medlemmer, hvoraf mange har en katolsk forståelse. Kirkens program, som de kalder ”søger-tjenesten”, går ud på, at alle skal befinde sig godt. Derfor forkynder Hybel kun det, folket ønsker at høre, og ikke hvad, Bibelen siger.

Bill Hybel og hans familie er tilhængere af psykologisk rådgivning. (Se nærmere i Hybels bog *Rediscovering Church*, side 114-118.) Hybel har studeret mange psykologiske bøger og været med til mange kurser om dette emne. Hans lære fremmer derfor også tanken om psykologi frem for at søge Bibelen som rådgiver. Og fru Bill Hybel skriver om ”uopdagede sår dybt inde i sig...” (Læren om Inner Healing, som også New Age støtter.)

Hybel går ligeledes ind for pseudo-psykologi, der stammer fra hedenske og okkulte filosoffer. Og Willow Creek har trænet psykologer i kirkens stab.

Hybel taler varmt for selvagtelse og egenkærlighed. Han har taget den frafaldne Robert Schullers tanker til sig og har også været taler i Schullers kirke. Ligeledes er han glad for Pat Robertson og Chuck Colson, der er store sympatisører af den katolske kirke.

Promise Keepers

Det var også Hybel, der var promotor af Promise Keepers (kendt i Danmark under navnet: Det for mænd), som er en bevægelse, der har rødder i den katolske kirke og har mange homoseksuelle blandt sine medlemmer. Denne bevægelse bygger på verdslig psykologi og ubibelsk feminisering af mænd. Promise Keepers beskriver Jesus er, at han er en ”phallic messias” (phallic, latinsk benævnelse for mandens kønsdel), der frister til at udføre homoseksuelle handlinger. Hybel har skrevet en række artikler i Promise Keepers magasin *New Man* og i flere af deres bøger. (Se nærmere i *Ether Zone On-line*. (<http://etherzone.com/>).

Bevægelsen Promise Keepers (PK) spredes som en ild. Og sætter vi os ind i dens lære ser vi, at der er grund til at advare mod dens ubibelske principper. PKs syv løfter er en blanding af sandhed og løgne, der fremmer en ubibelsk religiøs enhed, som absolut er forbudt i for eks. 2.Kor. 6:14 til 7:1 og Ef. 5:11.

Af PKs syv løfter, som alle mere eller mindre indeholder noget, der er i strid med Bibelen, ser vi på punkt 4, hvor der står, at en mand skal ære og agte sin hustru. Det bryder PK selv, idet mændene i PK skal dele alt med hverandre – også alt det, han og hans hustru har tilfælles. Det er ikke at ære og agte hustruen.

PKs ledere er meget tæt forbundet med og er velkomne i Den romersk katolske Kirke. Den kirke, der gennem århundreder har været sande kristnes fjender og har udgydt et uhyrdigt stort antal hellige menneskers blod. Den erklærer godt nok, at den har ændret sin lære, men det er ikke sandt, hvilket kan ses i de lande, hvor den har suveræn magt. Det må derfor bedrøve enhver sand kristen, at PK siger god for katolicismen og fuldstændig har afvist at skille sig fra denne, falske lære.

David W Cloud (Fundamental Baptist News Service) siger klart, at PKs budskab er for

homoseksuelle, og fortæller, at 10-20 % af alle, der med i PK, er katolikker.

Både Willow Creek og PK godkender og bruger psykologiske teknikker. De får derved en skadelig indflydelse på kristne og på menighederne som helhed. Er vi tro mod Bibelen, må vi derfor sige fra overfor, PK og den katolske kirke, som begge spreder en åndelig gift og er med til at fratage kristne den løn, Gud giver til alle, der i tro tjener ham. (1.Kor. 3:9-15, 2.Joh. 8 og Åb. 3:8-11.)

Den romersk katolske Kirke

Eftersom Willow Creek står Den romersk katolske Kirke nær, ser vi deri et tegn på, at den er gået bort fra sand bibelsk tro. Den katolske tro opstod i 312 eft Kr., da kejser Konstantin overgik til den kristne tro. Men han beholdt samtidig sin hedenske tro. Det er berettet, at han frem til sin død år 337 var engageret i at bygge både hedenske templer og ”kristne” kirker. Og indtil sin død blev Konstantin ved med at bære titlen PONTIFEX MAXIMUS som overhoved for det hedenske præsteskab. En titel, som paverne senere overtog – og som den nuværende pave også har.

Ved Konstantins ”omvendelse” blev meget af den hedenske tro kristianiseret, og hedenske guddomme tilbedt i kirkens navn. Hedenske helligdage blev fejret som kristne helligdage. Således blev den hedenske fest Saturnalia fejret som en fest for Jesu fødsel. Og jomfru Maria blev tilbedt som himlens dronning. Og kristne, der ikke var enig i alt dette, blev forfulgt.

Vel lærer den katolske kirke, at Jesus er Gud, men også, at hans død for os på korset ikke er tilstrækkelig til frelsen. Der må et ophold i skærsilden til, før den troende kan gå til paradiset. Denne lære er helt og fuldt af hedensk oprindelse og modsat det, der står i Joh. 19:30 og Hebr. 10:10.

Maria regnes i dag af katolikkerne som ”hellig”, som ”Guds moder” og som ”medforløser”. Og en katolik skal bede 10 bønner til hende hver dag, medens kun 2 bønner direkte er påbudt til Gud. Pave Pius XII betegnede Maria som himlens dronning og som dronning for hele verden. Og ifølge katolsk lære var hun født uden synd og var ude af stand til at synde.

Den katolske Kirke lærer også, at ingen kan frelses udenom denne kirke. Og dens forbandelse over alle anderledes tænkende står stadig ved magt. Og paven anses stadig for ”ufejlbarlig”, når han taler som pave. Alt dette tager Willow Creek ikke afstand fra, som enhver oprigtig kristen må gøre, fordi vi ikke kan have lod og del i dette åndelige mørke.

Den katolske Kirke lærer ligeledes, at for at få tilgivelse, skal enhver synd, selv de mest intime, bekendes for en katolsk præst. Og den viden, som disse præster derved får indsigt i, misbruges ofte til egen fordel.

Der findes ingen synd, som kirken ikke kan tilgive. Tilsidesat er Bibelens ord om, at der kun er tilgivelse ved tro på Jesu blod udgydt for os på Golgata.

Paulus forudså en sådan tid og skrev: ”Den tid kommer, da de ikke mere skal holde den sunde lære ud, men efter egne lyster tager sig selv lærere, efter hvad der kildrer dem i øret, og de vender ørerne bort fra sandheden og vender sig til myter.” 2.Tim. 4:3-4.

Og Paulus skriver om sådanne: ”De har skin af guds frygt, men har fornægtet dens kraft. Dem skal du vende dig fra.” 2.Tim. 3:5. Teorier, strategier, teknikker, social psykologi iblandet lovsang til

egen ære, kan få adrenalinet til at løfte os op i et kødeligt velbehag men fører os ikke nærmere et liv i hellighed med Gud.

Willow Creeks mål er, at alt skal være stort

Det er helt forkert ikke at acceptere Guds vej til hellighed og i stedet tro, at hyperaktivitet, følelsesmæssig aktivitet og gruppeterapi kan gøre det ud for troen på Guds ord.

”Vi læser: ”Så siger HERREN: Forbandet være den mand, som stoler på mennesker, og som holder kød for sin arm, hvis hjerte viger fra HERREN.” Jer. 17:5.

Og Paulus skrev: ”Derfor skal Gud sende dem en stærk vildfarelse, for at alle dem, som ikke troede sandheden, men havde glæde i uretfærdigheden, skal blive dømt.” 2.Tess. 2:11.

Willow Creeks medlemmer skal underskrive en pagt om, at de ikke vil kritisere menigheden eller dens ledelse, men stole på, at den udgør en guddommelig mission. En sådan pagt er ikke efter Guds sind. I Willow Creek tager man med åbne arme imod folk fra New Age, marxister, humanister, homoseksuelle og feminister, og gør alt for at de skal føle sig hjemme, men giver disse mennesker sine egne ideologier, sin måde at tilbede på og sin musikform frem for Bibelens sande budskab. At den sande lære om gudsfrygt derved undertrykkes, ses der stort på, når blot menigheden vokser.

Willow Creeks mål er store arrangementer, en stor kirke, stort musikprogram, store tilbedelsesmøder, og præster, der kan fortælle gode historier og sjove jokes. Der forkyndes ikke Bibelens krav om omvendelse. At vi skal fødes på ny for at se Guds rige. Om fortabelse. Eller om det vigtige budskab om korset og Jesu forsoningsblod. Jo, medlemmerne i Willow Creek har det godt, rigtig godt. Eller har de det alligevel ikke godt i den sidste ende?

Overalt i Willow Creek bruges en teknik, som omfatter en slags hjernevask, idet en gruppe samles og beslutter, at hvad gruppen enes om, er Guds vilje. Der ses ikke på, hvad Gud selv siger er hans vilje. Det drejer sig ikke om, hvad der er rigtigt, men om hvad, man beslutter skal være det rigtige. Derved kan det rigtige blive forkastet og det forkerte vedtaget.

Ud fra denne opfattelse er det, Bill Hybel sagde om hans gode ven Bill Clinton, da denne måtte vedstå og bekende sine seksuelle udskejelser. Da sagde Hybel: ”Alle har syndet.” Ja’a, vel... vi har ALLE syndet Bill. Det fortæller Bibelen os i Rom. 3:23. Det er ikke noget nyt....” Vi ser herved, at Hybel ønsker alle ind under socialismens paraply med tolerance og følelsen af at være en enhed.

Teknikker og propaganda

Hvad siger Bibelen om tolerance? ”Elsk ikke verden, ikke heller de ting, som er i verden! Dersom nogen elsker verden, er Faderens kærlighed ikke i ham.” 1.Joh. 2:15.

Og Jesus sagde: ”Jeg er vejen og sandheden og livet; der kommer ingen til Faderen uden ved mig.” Joh. 14:6.

Willow Creek og mange andre ønsker at omforme Gud til at være en Gud efter vort eget behag, som vi kan kalde på efter behov. Hans gode gaver er velkomne, men man ønsker ikke at høre om, at hans hellighed kræver straf over synden, som kun kan slettes ved Jesu blod. Der er i stedet aktivitets

programmer på millioner af kr. Og rock musik og store salgscentre skal give folk indhold i deres liv.

Dem, der besøger Willow Creek, har ingen anelse om, hvor nøje alt er planlagt bag denne kirkevækst-bevægelse. (Se *The Market-Driven Church: A Look Behind the Scenes*. By Gary E. Gilley.) En humanistisk marketings strategi, der bruger teknikker og propaganda til at indfange søgerne.

Fuldkommen tilsidesat bliver de vigtige ord i Ordspr. 1:7: ”Herrens frygt er kundskabs begyndelse.” Og ligeledes ordene: ”Ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre! skal komme ind i Himmeriges rige, men den, der gør min Faders vilje, som er i Himlene.” Mange skal sige til mig på hin dag: ”Herre, Herre! har vi ikke profeteret ved dit navn, og har vi ikke uddrevet onde ånder ved dit navn, og har vi ikke gjort mange undergerninger ved dit navn?” Og da vil jeg sige dem ligeud: ”Jeg kendte jer aldrig; vig bort fra mig, I, som øver uret!” Matt. 7:21-23.

Paul Proctor (<http://etherzone.com/>), som har en indgående kendskab til Willow Creek, skriver, at mange af dem, der forsvarer Willow Creek, kommer fra rock-miljøer og er optaget af sig selv. Når de bliver kristne, er de ikke villige til at opgive deres verdslige lyster men fører disse med ind i menigheden. De bedrager sig selv og andre ved at verdsliggøre Bibelens budskab om frelse og hellighed. De prøver at gøre det legitimt at lade kødet lyster leve videre og at forbigå enhver tale om omvendelse, og at vi skal fødes på ny for at se Guds rige.

Denne Kirke-vækst-bevægelse tror, at de kan bygge Guds rige på jorden ved at bruge teknik og verdslig markedsføring. De har glemt, at Jesus sagde til Pilatus: ”Mit kongerige er ikke af denne verden.” Det leder os frem til det næste spørgsmål:

Baner Willow Creek og dens anskuelser vej for antikrist?

Ved at betragte Willow Creek er vi vidne til et stort frafald til afguden, der hedder rigdom, magt og indflydelse. Læs Luk. 4:1-13. I vers 5-7: ”Djævelen førte ham op og viste ham alle verdens riger i et øjeblik. Og Djævelen sagde til ham: ”Dig vil jeg give al denne magt og disse rigers herlighed; thi den er givet til mig, og jeg giver den, til hvem jeg vil. Hvis du vil tilbede mig, skal alt det være dit.”

Det er det samme i dag. Verdens herlighed bliver givet til os, dersom vi vil tilbede denne verdens gud.

Paulus advarer os med disse ord: ”Se til, at der ikke skal være nogen, som fanger jer ved verdslig visdom og tomt bedrag efter menneskers overlevering og verdens børnelærdom og ikke efter Kristus.” Kol. 2:8.

Mange, som har været fanget i Willow Creeks lærdomme, har skrevet til førnævnte Paul Proctor og med sønderknuste hjerter berettet om, hvorledes de er blevet vildledte af Willows Creeks præster. Proctor tror, at Gud tillader denne bevægelses fremgang, for at Guds folk kan blive sigtet.

Willow Creek er forum for den pantheistiske samling, The Millennium World Peace Summit of Religious and Spiritual Leaders, der bliver ledet af FN. En én verdens religion er på banen, som FN og ikke Gud står bag.

Mange veje til Gud?

David Staal, talsmand fra Willow Creek, har sagt, at alle veje til Gud ikke er ens at se på, men målet er det samme.

Det er det modsatte af det, Bibelen lærer. Det er den nye verdensordens røst, der lyder gennem David Staal, siger Paul Proctor. Vi må ikke glemme Jesu ord: ”Jeg er vejen, sandheden og livet, der kommer ingen til Faderen uden ved mig.” Joh. 14:6. Og: ”Gå ind ad den snævre port; thi den port er vid, og den vej er bred, som fører til fortabelsen, og de er mange, som gå ind ad den; og den port er snæver, og den vej er trang, som fører til livet, og de er få, som finde den.” Matt. 7:13-14.

Der er altså kun én vej til Gud. Men i Willow Creek må ingen tro, at det er svært at finde vej til Gud, derfor gør man ”vejen bredere” ved at skifte kærligheden til Guds ord ud til fordel for kærlighed til kirkevækst.

Paul Proctor siger videre i sine artikler, at mange af Satans kødelige mål bliver fremmet gennem kirke-vækst-bevægelsen i Willow Creek. Og at i den fremmes frafald gennem et afkortet evangelium, som ikke er kristendom men hedensk skøgetjeneste. Uanset hvad Willow Creek forkynder, så er der ikke frelse i nogen anden (end gennem Kristus); ”thi der er ikke under himmelen givet mennesker noget andet navn, ved hvilket vi kan blive frelste.” Ap.g. 4:12.

Det er moderne at ændre opfattelse af ordene i Rom. 3:23, hvor der står: ”Alle har jo syndet, og de mangler æren fra Gud”, til at skulle forstås således, at alle er syge og mangler den normale sundhed, der betragtes som en fysisk uorden, som en psykolog kan afhjælpe.

Altså kan synd – og syndens virkninger – fjernes af en psykolog. Glemte er Jesu ord om, at han kom for at frelse syndere. Og mange - endog bekendende kristne – vender sig bort fra dette og bruger den verdslige vej til at få det bedre. Tilsidesat bliver ordene: ”Ved I ikke, at venskab med verden er fjendskab med Gud? Derfor, den, som vil være verdens ven, bliver Guds fjende.” Jakob 4:4. (Se sommer oplaget 1990 af PsychoHeresy Update East Gate Publishers. 4137 Pri-mavera Road, Santa Barbare, CA 93110. Nu under navnet PsychoHeresy Awareness Letter.)

Megakirker

Rick Warren, som er præst ved Saddleback Valley Community Church i Orange Country, Californien, har 14.000 medlemmer i sin kirke og har indflydelse over titusinder af præster og kirkeledere gennem sin kirke-vækst seminarer. Warren har det princip, at dersom noget virker, så er det helt rigtigt. Han siger, at moderne kirker skal forlade de gamle veje, efterligne nutidens kultur og møde folk med nutidens jazz og rock. Han henviser til, at Noa prædikede gennem årtier og kun frelste sin familie. Men at Gud vil, vi skal have succes, ellers er vi som et ufrugtbart træ, som Jesus forbander.

Da Warren begyndte sin kirke, brugte han de samme metoder som Robert Schuller og Bill Hybels, og det gav store resultater. Warren siger for eks.: ”Vi bruger humor i vore tjenester. Vi synger ikke sange eller salmer men har vor egen musik med en komplet pop/rock orkester.

Det, der også kendetegner sådanne megakirker som Willow Creek, er deres form for lovsang, der nærmest er et show, der skal opløfte sindet til en tilstand, hvor deltagerne glemmer at analysere det,

de deltager i, og som har til formål at erstatte det tomrum, som Guds hellighed skulle udfylde. Det skal være sjovt at være med i Willow Creek.

En sådan kirke ligner Laodikea menigheden, vi læser om i Åb. 3:15-18, til hvem Gud siger: ”Jeg kender dine gerninger, at du hverken er kold eller varm. Gid du var kold eller varm! Derfor, fordi du er lunken og hverken varm eller kold, vil jeg udspy dig af min mund. fordi du siger: ”Jeg er rig og har vundet rigdom og mangler intet,” og ikke ved, at du er den elendige og jammerlige og fattige og blinde og nøgne. Jeg råder dig til, at du af mig køber guld, lutret i ilden, for at du kan blive rig, og hvide klæder, for at du kan klæde dig dermed, og din nøgenheds skam ikke skal blottes, og øjensalve til at salve dine øjne med, for at du kan se.”

Læg mærke til forskellen mellem dette og Åb. 2:9-11, hvor der står: ”Jeg kender dine gerninger, din trængsel og din fattigdom - men du er dog rig! - jeg ved om bespottelsen fra dem, som siger de er jøder og ikke er det men er en Satans synagoge (falske kristne). Frygt ikke for, hvad du vil komme til at lide!... Vær tro indtil døden, så vil jeg give dig livets krone. Den, som har øre, hører, hvad Ånden siger til menighederne! Den, som sejrer, skal ikke rammes af den anden død (helvedes ild.)”

Pop - psykologi

Meget lidt af læren i Willow Creek synes at være hentet fra Bibelen, men ligner en del det seneste, der er kommet frem i pop-psykologi. Lidt er dårligt, medens stort er godt, er Willow Creeks mål. Og man regner ud, hvor meget det koster at forme en ny kristen. Selv det liberale New Yorker magasin ser et problem i den nye prædikenform, hvor prædikanten studerer publikum for at få et indtryk af, hvad de gerne vil høre. Derved narres de som blinde ind på den ”brede vej”, fordi verdensånden derved bliver deres ledestjerne.

Gennem tiderne har menighederne kæmpet mod tidsånden, ikke altid vundet men dog kæmpet. I dag leder Willow Creek mange til at tro, at Skrifterne har fejlet i at svare på menneskers nød. Willow Creek mener, at alt, som kirken kan gøre, er at lade verden styre menigheden i stedet for at lade Ordet gøre det. (The Coming Evangelical Crisis, ved John H. Armstrong.)

A. W. Tozer advarede for årtier siden mod den nye ”vind”, der ville komme til at blæse over de evangeliske kirker. Han sagde, at dersom han så rigtigt, ville der komme en populær evangelisation, som ikke bygger på Bibelen men på en selvcentreret, kødelig kristendom. Det gamle kors fordømte synd, det nye kors støtter synden. Det gamle kors ødelægger tilliden til kødets gerninger, medens det nye kors opmuntrer det.

Hvorledes har dette kunnet ske? Ved at vi har ændret vort budskab fra at være en kraft til at være en farce. Psykologi kan på ingen måde erstatte Bibelens budskab.

”Hele tanken om kirkevækst, som Willow Creek forstår den, skyldes for en stor del Robert Schuller, hvis formål er at få mennesker til at gå ind i kirken og derefter give dem det, de ønsker.” (Citeret i Willow Creek Seeker Service, ved G. S. Pritchard, side 51.)

Blot at prædike er ifølge Schuller spild af tid. Folk skal mødes med følelser og imødeses af psykologiske behov. (Pritchard, side 53.) Og ifølge Schuller er menneskers værste problem, at de har mistet deres selvagtelse.

Som Robert Schuller var arkitekten bag den ”brugervenlige kirke” i Willow Creek, blev Bill Hybels

manden, der førte tanken ud i livet. I denne "nye kirkeform" er synd reduceret til sygdom, og synderen ses som et offer for vor tid. Og da sker det, som profeten Jeremias talte om. "De læger mit folks synd på en let måde, idet de siger: "Fred, fred!" skønt der ikke er nogen fred." Jer. 6:14.

Pritchard siger (side 233): "I stedet for at se på Guds ansigt får denne nye lære folk til at se på den moderne psykologi". Og han skriver videre, at hovedparten af de bøger, der sælges i Willow Creek, er psykologi og selvhjælps bøger.

Attraktiv kristendom

Der er en afgrundsdyb forskel imellem de nytestamentlige menigheder og menigheder, der er opbygget efter Willow Creeks mønster. De første kirker/menigheder søgte at være bibelske på enhver måde. Medens lederne i disse nye søger at være folket til behag ved at fravige Bibelen.

Det "nye evangelium" skal ifølge Willow Creek være attraktiv. Men der sker det ved denne forkyndelse, ganske som Pritchard skriver, at folk derved bliver vaccineret mod kristendom. (Pritchard, side 316.)

Der er intet sted i Skrifterne noget, der bekræfter, at en attraktiv forkyndelse leder til frelse. Paulus skriver i stedet: "Budskabet om korset er vel for dem, som fortabes, en dårskab, men for os, som frelses, er det en Guds kraft." 1.Kor. 1:18. Evangeliet afslører synd, fordømmer stolthed, overbeviser et vantro hjerte, og viser, at den menneskelige selvret-færdighed intet er værd men er fuldkommen værdiløs. "Som urene blev vi alle, som en tilsølet klædning al vor retfærd." Es. 64:5.

Vi må uvilkårlig tænke på, om ikke disse kirker sælger de gamle sandheder og intet får til gengæld. Sandheden er, at kirker som Willow Creek, som mener, de taler et stærkt budskab, i stedet er årsag til, at kirke og menighed mister sit budskab og i virkeligheden står med tomme hænder overfor deres tilhørere.

PsychoHeresy skriver om Jung:

"Mange har sikkert ikke hørt om C.G. Jung, men hans indflydelse i kirker og menigheder er meget stor. Tænk blot på Robert Hicks bog *The Masculine Journey*, der blev givet til 50.000 mænd, som i 1993 var med til Promise Keepers stævne. Både Jung og Freud har en okkult forståelse, som de søger at føre ind i den sande kristentro."

Meget af det, Jung skrev, var inspireret af dæmoner. Jung havde en sådan, som han kaldte Philemon. Selv siger Jung: "Philemon repræsenterede en kraft, som ikke kom fra mig selv. Philemons store indsigt rådede mig ofte til diverse valg, når jeg var i tvivl."

Se følgende værker om Jung og Freud:

1. Sigmund Freud. *The Future of an Illusion*, trans. and edited by James Strachey. New York: W.W. Norton and Company, Inc., 1961, p. 43.
2. Thomas Szasz. *The Myth of Psychotherapy*. Garden City: Doubleday/Anchor Press, 1978, p. 173.
3. C. G. Jung. *The Archetypes and the Collective Unconscious*, 2nd ed., trans. by R.F.C. Hull. Princeton: Princeton University Press, 1969, p. 4.

4. Calvin S. Hall and Gardner Lindzey. *Theories of Personality*. New York: John Wiley & Sons, Inc., 1957, p. 80.
5. Jung, *The Archetypes and the Collective Unconscious*, op. cit., p. 7.
6. C. G. Jung. *Memories, Dreams, Reflections*, ed. by Aniela Jaffe, trans. by Richard and Clara Winston. New York: Pantheon, 1963, p. 55.
7. Victor Von Weizsaecker, "Reminiscences of Freud and Jung." *Freud and the Twentieth Century*, B. Nelson, ed. New York: Meridian, 1957, p. 72.
8. Jung, *Memories, Dreams, Reflections*, op. cit., p. 183.
9. "Spiritus contra Spiritum: The Bill Wilson/C.G. Jung Letters: The roots of the Society of Alcoholics Anonymous." *Parabola*, Vol. XII, No. 2, May 1987, p. 68.
10. *Ibid.*, p. 69.
11. *Ibid.*, p. 71.
12. C. G. Jung quoted by Richard Noll. *The Jung Cult*. Princeton: Princeton University Press, 1994, p. 188.

Ligesom Daniel så det kommende romerrige sat sammen af forskellige dyr (Dan. 7:1-7), således synes Willow Creek at være stykket sammen af blandede opfattelser, hentet fra forskellige menigheders eller personers synspunkter. Willow Creek er præget af John Wimber, Promise Keepers, Den katolske kirke og ikke mindst Robert Schuller.

I Schullers seneste bog *Self-Esteem the new Reformation* (Selvagtelse en ny reformation) skriver han for eks., at synd ikke skal forstås som lovløshed. At skyldfølelse er tab af selvagtelse. Og er denne selvagtelse ikke tilstede, er en person i helvede. (Se 14-15.)

Schuller lærer, at frelse ikke er udfrielse fra synd, død og helvede men "udfrielse fra skam til herlighed... fra skyld til stolthed... fra frygt til kærlighed... fra vantro til tro... fra hykleri til ærlighed." (Side 151.) Det er at blive en "muligheds tænker." [Visualisering.] (Side 99) Og hans teori er, at omvendelse ikke er at vende os fra synd og tro på Kristi fuldbragte frelse (1.Tess. 1:9 og Ap.g. 2:38), men at blive ændret fra selvfordreelse til selvagtelse. En sådan teori er så langt som den kan være fra tolderens bøn, som havde Guds velbehag: "Gud vær mig synder nådig!" Luk. 18:13.

Schuller samler kort sagt det op, han kan finde af teologisk "affald" som frafaldne og liberale har efterladt ved "vejsi-den". Det grundlæggende, at Jesus kom for at frelse syndere (1.Tim. 1:15), har han ingen brug for i sin teori. Og heller ikke det herlige budskab i Joh. 3:16 eller budskabet i Rom. 5:8, at "Gud beviser sin kærlighed over for os, ved at Kristus døde for os, medens vi endnu var syndere."

Og tænk på, hvilken afstand han lægger til Paulus, der siger: "Det være langt fra mig at rose mig uden af vor Herres Je-su Kristi kors, ved hvem verden er korsfæstet for mig, og jeg for verden." Gal. 6:14. Og hvor stor afstand der er mellem ham og Paulus, når denne siger: "Gør intet af egennytte eller lyst til tom ære, men i ydmyghed agte hverandre højere end jer selv." Filp. 2:3.

Når du vurderer, hvad Willow Creek står for, må du tænke på, at denne kirke og dens lære er tæt forbundet med Schul-ler.

"Den slags mennesker er falske apostle, svigefulde arbejdere, som påtager sig skikkelse af at være Kristi apostle.." 2.Kor. 11:13. "Dem skal du holde dig borte fra." 2.Tim. 3:5.

Vælg, hvem du vil følge

Mange siger måske Herre, Herre! men når ikke målet, fordi de har fulgt en forkert herre. Lær i Bibelen om, hvilken Herre der er den er rette. Læs, hvad Bibelen siger om omvendelse og om at fødes på ny. Og lær af den, at Gud står de stolte imod, men de ydmyge giver han nåde. (Jak. 4:6 og 1.Peter 5:5.) Har du disse ord for øje, vil du ikke kunne føle dig hjemme i Willow Creek.

Gud har givet os sit ord, for at vi ikke behøver at fare vild. Vælg i dag, hvem du vil tjene. Det, du vælger, er et valg for evigheden, hvor det er forsent at angre de forkerte valg, du traf her i livet.

Vælger du at gå ud fra de falske lærers vej og følge Jesus helt, vil han gøre alt nyt for dig og give dig af livets vand uforskyldt. (Se Joh. Åb. 21:5-6.)

Willow Creek

En artikel om fænomenet Willow Creek i tidsskriftet Evangelical Times, januar/februar 2001 af Martin Erdmann.

1. Pragmatisme.

Willow Creek Community Church begyndte sin virksomhed i et lejet teater i 1975, da pastor Bill Hybels besluttede sig for at prøve radikalt nye metoder, for at hans kirke kunne nå længere ud. Hans grundlæggende idé var, at den lokale menighed skulle søge at tilfredsstille det omliggende ikke-kirkelige samfunds behov og ønsker. Der blev lavet dør-til-dør spørgeskema-undersøgelser for at finde ud af, hvad folk flest kunne ønske sig fra en kirke. Undersøgelsesresultater blev nøje analyseret, og på den baggrund forsøgte man at give folk, hvad de ønskede. Hermed var den 'forbrugervenlige kirke' født.

Siden da er det kun gået fremad. Folk strømmede til, tiltrukket af de hyggelige omgivelser, det sociale miljø og de underholdningsprægede gudstjenester. Som en del af 'kirkevækst bevægelsen' lykkedes Willow Creek eksperimentet langt ud over deres vildeste drømme. Idag deltager mere end 20.000 mennesker hver uge i deres forskellige gudstjenester på et kirkecenter, der strækker sig over et areal på omkring 50 hektar i et velstående, hvidt kvarter med mange børnefamilier i Chicago. Bevægelsen har lovet (eller truet med!) at den vil overtage store dele af de protestantiske menigheder i USA, Europa - ja, hvor som helst, men spørgsmålet er: Er dette bibelsk, og fremmer det eller hindrer det Kristi sag? Hensigten med disse artikler er at underkaste denne bevægelse en kritisk vurdering.

Men hvorfor nu kritisere?

Er det rigtigt at forholde sig kritisk til en kirkevækst-model, der har haft så megen succes? Ja, man skal ikke tro, at det er specielt morsomt at skulle åbenbare fejl og svagheder hos andre. Men en kritisk ransagelse er nødvendig alene af den grund, at Willow Creek udøver en markant indflydelse på kirker og menigheder verden over.

Derfor er det tvingende nødvendigt, at Bill Hybels kirkekoncept bliver underkastet en grundig undersøgelse i lyset af den Hellige Skrift. I yderste konsekvens drejer det sig om troskab over for Evangeliet og den Ny-testamentlige menighedsforståelse.

Selvom vi bør være tilbageholdende med at kritisere andre, så er det dog en kendsgerning, at Bibelen ikke holder hånden over det, som er galt. Vi læser f.eks.: "... ringeagt ikke profetisk tale. Prøv alt, hold fast ved det gode, hold jer fra det onde i enhver skikkelse!" (1.Thess. 5.20-22).

Paulus opfordrede altså de troende i Thessalonika til at prøve (dvs. nøje undersøge) alt og (kun) holde fast ved det gode. Det, som viste sig at være 'det onde' skulle afvises. Jeg tror egentlig ikke, at et sådant synspunkt ville være specielt populært i vore dage!

Nu går de fleste ind for 'tolerance', hvilket betyder at alting skal have lige ret – intet må være mere rigtigt end andet. Derfor må der ikke fremføres kritik. Og frem for alt: der må ikke sættes grænser. For nylig var der en, der udtrykte denne tidsåndens filosofi med disse ord: "Alt skal tolereres – undtagen intolerance!"

Den derimod, der nærlæser Det nye Testamente, vil opdage, at både Jesus og apostlene ofte lagde røst til kritik, og ofte satte grænser og demarkationslinier. (Eksempler som: Matt.16.11-12,23; 1.Kor.15,12; 2.Kor.11,1-4; 3.Joh.9-10)

Begejstring.

Som sagt må vi prøve alt i lyset af Guds Ord. For nylig læste jeg en rapport fra en kendt tysk kristen leder. Efter at han havde besøgt Willow Creek kirken konkluderer han: ”Jeg rejste til Chicago med den skeptiske holdning, der er så typisk tysk. Men jeg må sige, at i mødet med denne varme venlige atmosfære blev mit hjerte vundet.”

Naturligvis: han kom tilbage fuld af begejstring. Men det må vel være tilladt at stille et par prøvende spørgsmål. Mon vi stadig er i stand til at efterprøve de ting, der her sker, i bibelsk lys? Eller er vi blevet blændede af de fantastiske statistikker, der viser, at vi står over for den antageligt største kirke i Vesten. Er vi blevet løbet over ende af den udstråling, der udgår fra en veltalende præst midt i fyrrene? Er vi blevet taget som gidsler af de gigantiske reklamekampagner og den smarte markedsføringsstrategi, som er Willow Creek organisationens særkende?

”Hvad gør det, om katten er sort eller hvid; hvis bare den kan fange mus, så er det en god kat!”

Det er stillet overfor en sådan pragmatisme, at John MacArthur skriver: ”Men når pragmatisme bliver ledemotivet for [en kristens] liv og tjeneste, fører det uvægerligt på kollisionskurs med Den hellige Skrift! Om noget er sandt i Åndelig forstand – om det er bibelsk forsvarligt, kan ikke afgøres ud fra om det virker eller det ikke virker! Vi ved f. eks. fra Skriften, at evangeliet for det meste ikke bliver positivt modtaget (1.Kor.1,22-23; 2,14). Derimod viser Satans løgne og bedrag sig ofte at være særdeles virkningsfulde (Matt.24,23-24; 2.Kor.4,3-4). Flertallets tilslutning er ikke prøven på, om noget er ægte (jfr. Matt.7,13-14), og fremgang er ikke et mål for sandfærdighed (jfr. Job.12,6). Pragmatisme som ledende filosofi for tjeneste i Guds rige har en indbygget fejl”

Hvis det virker.

Ifølge den pragmatiske filosofi bliver tingene ikke bedømt ud fra overordnede principper, men alene på om de virker. Pragmatisme handler om at opfylde et mål. Tendensen til at anlægge en pragmatisk holdning ikke mindst på det åndelige plan, har dybe rødder i USA.

Det er især kirkevækst-bevægelsen der har givet et ekstra skub til pragmatismen som grundholdning for tjenesten i Guds Rige. Donald McGavran, den moderne kirkevækst-bevægelses fader, havde en uforknyt pragmatisk indstilling. Han skrev: ”Metoder og strategier i vores missionsarbejde bedømmer vi i lyset af, hvad Gud har velsignet, og hvad der helt tydeligt ikke har velsignet. I industrien kaldes sådan noget: ’operationsjustering ved tilbagekobling’. Intet skader et missionsarbejde så meget, som at fortsætte med at anvende metoder, institutioner og strategier, som burde bringe mennesker til Kristus, men som ikke gør det – som burde forøge menighederne, men som ikke gør det. Vi lærer vore folk, at de skal være hensynsløse hvad metoderne angår. Hvis noget ikke virker til Guds ære og til hans kirkes udbredelse, så kassér det og find noget andet, der virker. Hvad metoder angår er vi pragmatiske på det barskeste; det har ikke noget med troslæren at gøre!” (her citeret af C.Peter Wagner i A.R.Tippets bog: Gud, menneske og kirkevækst; Erdmans 1973)

Pragmatismen hos Willow Creek.

Gregory Pitchard har med videnskabelig nøjagtighed undersøgt Willow Creeks prædikener i det, de kalder ’tjenesten for søgende’. Han kommer til den konklusion, at Hybels til stadighed gør brug af teorier fra psykologien og fra erhvervslivets ledelsesteorier.

Desuden spiller han voldsomt på folks behov. Det er ikke langt fra, at det evangelium, Hybels prædiker, er ’eudaimonistisk’, hvilket betyder et budskab, der først og fremmest søger at imødekomme menneskets behov for lykke.

Efter en sommerferie med studier og eftertanke, udtrykte Bill Hybels selv faren i sin arbejdsmetode således: ”Mens jeg soledede mig i den velsignelse, jeg havde fået ved at være vidne til, at omtrent fire hundrede voksne fra denne kirke var blevet døbt den sidste søndag i juni, følte jeg det som om solen brat forsvandt, da jeg måtte stille mig selv det ransagende spørgsmål: ’Gad vide hvor mange af de

fire hundrede, som nu er blevet døbt, der stadig trofast følger Gud, vokser i ham og bærer frugt for ham, når jeg kommer tilbage fra sommerferie om otte korte uger?” – Det gjorde forfærdeligt ondt at måtte acceptere det ærlige svar på dette spørgsmål! I løbet af de sidste 13 år, har der i denne kirke siddet tusinder af mennesker, der har vist sig at være stengrunds-kristne og tidsel-kristne, hvis tro er ebbet ud.”

Vi må beundre Hybels ærlighed. Men på den anden side kan vi ikke lade være med at spørge, hvorfor denne værdifulde erkendelse ikke har ført til nogen ændring i grundholdningene for hans tjeneste.

Har indholdet i hans evangeliserende prædikener ændret sig markant siden han skrev dette? En ting er i hvert fald sikkert: Budskabet: ’kom til Jesus, og du vil blive lykkelig’ er at afkortet evangelium. Den, som kun hører den slags prædiken, vil næppe komme ind i et sandt liv med Gud. En fra Willow Creek siger det selv på denne måde: ’ Denne metode skaber antal, men ikke disciple!’

Kirke nummer ét?

I Willow Creek bliver pragmatismen ikke blot prædiken – den bliver praktiseret. I de første år engagerede man f. eks. et verdsligt managementfirma til at hjælpe kirken men at udvikle en markedsorienteret strategi.

Teologen og kirkevækstesperten Michael Blömer, som har skrevet en doktorafhandling om Willow Creek Kirken, har denne konklusion:

”Alle slags kirkevækst og kirkeplantning i USA er blevet grundigt studeret. Alle typer kirker er blevet undersøgt og kortlagt, og mulige teorier for, hvad der skulle kunne få en kirke til at vokse, er blevet draget frem. Det står her klart, at Willow Creek har førstepladsen som den kirke, der har benyttet sig mest af disse principper.”

Hos Willow Creek sidder der officielt kvinder i ældsteråd, ligesom kvinder optræder som lærere ved møder i kirken, hvor der er mænd til stede. I et interview fortæller kampagneleder Nancy Beach hvordan man nåede frem til at dette var i orden. Hun forklarede: ”Efter at Kirkens ældste havde arbejdet sig igennem talrige bøger og kommentarer kom de til den konklusion, at der ikke var noget i vejen for, at kvinder kunne være både lærere og ledere i menigheden.”

I samme interview bekræfter hun at de anser det pragmatiske som et overordnet princip, idet hun siger: ”Vi kan diskutere principielle holdninger i det uendelige, men når det kommer til stykket, så er det det, der virker, der tæller”.

Disse og mange tilsvarende eksempler viser med al ønskelig tydelighed, hvordan den pragmatiske holdning i Willow Creek relativiserer og underminerer klare ord i Bibelen. Den pragmatiske holdning går hånd i hånd med en overfladisk holdning til Den Hellige Skrift; og den totale forvirring på det dogmatiske område, som må blive resultatet heraf, er allerede en uhyggelig kendsgerning.

2. Tilbedelse og verdslighed.

Ovenfor har vi set lidt på den pragmatiske grundholdning der er herskende indenfor kirkevækst- og Willow Creek- bevægelserne; holdningen er, at ”hvis det virker, så er det rigtigt”. Vi så, at den leflen for forbrugermoraliteten, som disse bevægelser spiller på, nok virker i den forstand, at den trækker mennesker i skarevis ind i kirkerne; men det kom vist til at stå klart, at i nogen som helst åndelig betydning ’virker’ den bestemt ikke.

Og hermed vil vi gå videre og se på tilbedelse og verdslighed indenfor Willow Creek bevægelsen.

Hvad er tilbedelse?

Hver søndag holder Willow Creek kirkerne såkaldte 'tilbedelsesgudstjenester for søgende mennesker'. På den måde får man skabt en meget farlig begrebsforvirring. Intet ufrelst menneske kan i sandhed tilbede Gud.

Ifølge Skriften er der tre formål med at samles i en lokal menighed: ¹⁾ tilbedelse af Gud, ²⁾ opbygelse af de troende, og ³⁾ udrustning af dem til tjenesten. Intetsteds finder vi en opfordring til at ændre en tilbedelsesgudstjeneste til en 'gudstjeneste for søgende' efter Willow Creeks model. I 1.Kor.14,23 bliver vi advaret om, hvad der kan ske, hvis en menighed begynder på den slags. Og Skriften opmuntrer os på ingen måde til at indrette vores oplæg eller vores prædikener udelukkende på at forsøge at tilfredsstille de 'søgende'. Vi har talløse muligheder udenfor vore møder og gudstjenester til at evangelisere blandt mennesker. Hvorfor i al verden skulle vi dog så bruge gudstjenestetiden til at underholde de fortabte?

Fortalerne for Willow Creek modellen hævder, at 'de søgendes gudstjeneste' simpelthen er et vækkelsesmøde under et andet navn, og at de egentlige opbyggelsesmøder holdes midt i ugen; og det må man da indrømme, at der onsdag og torsdag aften samles mellem tre og fire tusinde mennesker i Chicago.

Men dette ændrer altså ikke ved den kendsgerning, at deres søndagssamlinger underminerer de bibelske forskrifter for, hvad en gudstjeneste er: nemlig et møde, hvor guds folk samles for at tilbede Gud, og for at få åndelig opbyggelse og udrustning.

For Willow Creek er mønsteret derimod sådan, at søndagene alene bruges til vækkelsesmøder. Jeg er bange for, at det netop er det mønster, de fleste [evangeliske] kirker i Tyskland benytter, men uden at der på de øvrige ugedage bliver brugt ret megen tid og ret mange kræfter på oplæring og bibelundervisning.

Lad mig gentage: dette kan ikke undgå at føre til, at et menighedsliv i bibelsk forstand kommer til at sygne hen. I en kirke må læren stå stærkt og klart, hvis menigheden skal styrkes i troen og rodfæstes i Kristus (jfr. Apg. 2,42; 11,26).

Problemet med integration.

Der er endnu et problem, det er nødvendigt at overveje. Folk der kender disse bevægelser godt påpeger, at mange mennesker simpelthen aldrig kommer længere end til 'de søgendes gudstjeneste'. En person med grundigt kendskab til Willow Creek (Dr. Gregory Pritchard) skriver som konklusion på en undersøgelse, at de fleste af de omkring 15.000, der besøgte Willow Creek i løbet af en weekend, ikke længere var 'søgende', idet de gav udtryk for, at de allerede havde 'taget deres beslutning om at ville tilhøre Kristus'.

Det er helt tydeligt, at trods deres forchromede strategier om integration i kirkens menighedsliv, så er lederne ikke i stand til at føre mennekser videre fra 'gæst-mentaliteten'. Ed Dobson, præst i Golgatha-kirken i Grand Rapids, Michigan, er en af dem, der har taget store dele af Willow Creek modellen til sig. Han indrømmer i sin bog 'Den åbne kirke', at hans metode har medført, at der har udviklet sig 'en kirke i kirken'.

Verdslige midler.

Der er også et andet spørgsmål, der bør stilles i denne forbindelse: Er det forsvarligt at søge at drage mennesker ud af verden med verdslige midler? Hvorfor skal musikken absolut være blød pop og rockmusik? Hvorfor skal der bruges drama for at få folk til at lytte til en prædiken? Og hvorfor skal prædikenen være så verdslig, at den kan vække folks interesse?

Hvad sker der? – Bringer disse metoder mon evangeliet til Verden? – Mon ikke de snarere bringer Verden ind i kirken? Desværre tyder alt på, at det sidste er det rigtige. Det er på tide, at vi besinder os på det bibelske forbillede på menigheden som Guds hellige folk (1.Pet.2,9).

Ordet om korset sætter skel mellem menigheden og Verden – og disse skel må vi ikke slette. Men desværre er mange kristne blevet lokket til at sætte lighedstegn mellem åndelig fremgang og stor deltagelse i søndagsarrangementerne – uanset hvordan dette bliver opnået.

Evangelisation kan jo foregå på så mange måder, f.eks. gennem personlig kontakt, åbne bibelstudiegrupper, vækkelsesmøder (som teltmøder og friluftsmøder) osv. Hvis så mennesker blev inviteret indenfor i menighederne, efter at de var kommet til tro, eller bare de alvorligt ønskede at komme for at høre Guds Ord forkyndt uden smarte tricks, så ville mange problemer blive løst af sig selv.

Så kunne menighedens gudstjeneste fortsat tjene sit bibelske formål, medens populærmusikken, teatret, pantomimen og de andre tvivlsomme foretagende kunne efterlades udenfor.

Døden for bibelundervisning.

Som en yderligere følge af den pragmatiske tænkning mangler der bibelundervisning. I week-end'erne er det 'de søgende', det drejer sig om. De kristne i Willow creek mødes ganske vist onsdag og torsdag aften til hvad de kalder 'Det nye Samfunds Gudstjenester'. Disse aftener ville det være oplagt at oplære de troende i den kristne tro, men Dr. Pritchard må begræde at bibel-undervisning også er en mangelvare her.

Af de ca. 180 fuldtidsansatte i Willow Creek organisationen har kun en håndfuld haft et bibelskoleophold. Der bydes på en bred vifte af seminarer, men det er yderst sjældent, at der bliver tilbudt bibelundervisning til den troende. Ifølge Pritchard er mindre end ti af de bibelske skrifter blevet gennemgået i løbet af de sidste seks år.

Firs procent af deres bibelstudiesamlinger drejer sig om specielle temaer, hvilket mere end antyder mangelen på systematisk bibelundervisning. I stedet spiller verdslig psykologi den dominerende rolle. Som et typiske eksempel kan det nævnes, at Willow Creek har udgivet en bog til oplæring og træning med titlen: 'At tjene i harmoni med sine tilbøjeligheder, stærke sider og naturgaver'. Den slags udspringer af moderne management-psykologi, og ligger milevidt fra en bibelsk tankegang, som handler om at Gud bruger '... lerkar, for at den overvældende kraft skal være Guds og ikke vores.' (2.Kor.4,7; se også 1.Kor.1,27-29).

Nogle få måneder før Bill Hybels grundlagde sin kirke i august 1975 læste han en bog af Robert Schuller, der hed 'Din kirke har store muligheder'. Efter at have læst den, deltog han i Schullers kursus i Californien med titlen 'Kirkeledelse med Succes'.

Schuller betragtes som den alle tiders mest succesfulde TV prædikant. Det er lykkedes ham som ingen anden hverken før eller siden at sprede den humanistiske filosofi om 'positiv tænkning' blandt evangeliske kristne.

Et økumenisk syn.

Der er aldrig fra Willow Creeks side blevet trukket nogen linier op for at lægge luft til den karismatiske bevægelse. Det har bl.a. også ført til en åbenhed overfor katolicismen, hvor man f.eks. har kunnet opleve, at Bill Hybels har haft en katolsk pater til at tale i sin kirke over emnet 'Hvad protestanter kan lære af katolikerne'. Hybels spurgte i den forbindelse pateren, om han var genfødt. Denne svarede: "Vi blev født engang, og er nu voksne; men efter min mening må vi fødes på ny igen og igen – der er ikke bare én genfødsel, det må ske igen og igen." Selvom flere af de ledende medarbejdere bad ham korrigere denne ubibelske påstand, lod overpræst Hybels dem gå uden selv at gøre indsigelse.

I 1993 talte Bill Hybels ved en kongres i Nürnberg, arrangeret hovedsageligt af den karismatiske bevægelse; og i 1995 talte han ved den Tysklands protestantiske kirkers landsdækkende kongres. Det er helt tydeligt, at Hybels ser sig selv som nøgleperson i forsøget på at skabe en forsoning mellem de karismatiske og de ikke-karismatiske indenfor de evangeliske kirker. Af den grund vil han ikke lægge afstand til nogen sider.

For få år siden blev 'Willow Creek Association' dannet. Dette verdensomspændende forbund tæller nu mere end 2200 kirker, der repræsenterer mere end 70 forskellige trosretninger! Alene i USA strækker medlemsskaren sig fra Pinsemenigheder over syvende-dags-adventister til halvliberale reformerte kirker.

For at det kan lade sig gøre, må bekendelsesmæssige forskelle naturligvis skubbes i baggrunden. Det eneste der forener dem er at de alle gør brug af Willow Creek-modellen for kirkevækst. Det styrende princip er den pragmatiske pluralisme.

Willow Creek bevægelsen støtter officielt den bevægelse i USA, som kaldes 'Promise Keepers' ('dem der aflægger løfter – og holder dem'). Efter bare nogle få år har denne mandebevægelse tiltrukket to millioner medlemmer i USA. Et af de syv løfter, som hvert medlem aflægger, er at arbejde for at fjerne alle skel mellem kirkesamfundene.

Sandheder, som vore forfædre ofrede alt – ja, endog deres liv – for, skal nu udvandes i den hellige økumeniske enheds navn.

Et imponerende fænomen.

Som fænomen betragtet er Willow Creek både imponerende, strålende og tiltrækkende. Men en nøjere undersøgelse afslører et knap så rosenrødt billede. Det meste af det er simpelthen for overfladisk (for at sige det mildt), der er ingen dybe rødder ned i Skriftens muldjord. Det Willow Creek eksporterer er en prangende facade, der skjuler en dyb åndelig fattigdom.

De der forsvarer Willow Creek burde spørge sig selv, om de har gjort sig den umage at undersøge kilderne til Hybels teorier og arbejdsmetoder. Og gad vide om de nogensinde grundigt har undersøgt indholdet af hans prædikener? Og så er spørgsmålet jo også, hvor mange af Willow Creeks tusinder der egentlig er kommet til tro og er blevet Jesu Kristi disciple.

Mon tilhængerne har gjort sig klart, hvor megen pragmatisk, filosofisk og psykologisk tankegods og hvor megen moderne management-tankegang der ligger som fundament under hans kirke; for dernæst at stille spørgsmålet: "Er Willow Creek mon bygget på klippegrund – eller på sandgrund?"

Et ugudeligt kompromis.

Jeg kan ikke ryste den tanke af mig, at for mange gode kristne har fascinationen ved store skarer af mennesker kvalt deres sunde kritiske sans. Men den med, at 'hvis det er stort, så er det sandt', er altså ikke bibelsk! Jeg frygter for, at visse kirkers store popularitet er blevet vundet på bekostning af mange ugudelige kompromiser.

Hos Willow Creek bliver grænsen mellem kirken og Verden kun trukket meget svagt op, om den overhovedet bliver det. Men er det virkelig muligt på en gang at være en kristen og leve verdsligt? Nej, tværtimod: "Elsk ikke verden og ikke det, som er i verden. Hvis nogen elsker verden, er Faderens kærlighed ikke i ham" (1.Joh.2,15).

I den udstrækning kristendommen bliver gjort 'spiselig' for Verden, udvandes Ordet om Korset. Saltet mister sin kraft.

Det, der bekymrer mig mest, er at evangeliske kristne forventer at en stor vækkelse vil blive resultatet af disse nye metoder, teknikker og programmer, og gennem disse 'store personligheder'. Mon ikke vi hellere skulle vende os til Herren og til Hans Ord, ydmyge os for Ham og i lydighed mod Hans anvisninger lade os føre frem?

(Oversat og bearbejdet af Jens Olsen)

14

Referencer Referencer Referencer Referencer Referencer Referencer

Her følger der en liste over de fleste af de artikler m.m. som gennemgangen af Willow Creek. Hvem? - Hvad? - Hvorfor? er bygget op over.

Du kan få direkte fat i artiklerne ved enten at dobbeltklikke (kan være forskellige muligheder) på den du gerne vil se, eller ved at gå ud på internettet og skrive præcist som der står. Skriver du selv adressen ud er mellemrum understregning som her anført_

De er delt op i grupper, men der er selvfølgelig en betydelig overlappning. I hver enkelt gruppe har jeg placeret de danske artikler først (om de findes)

Artikler til belysning af afsnit 1, 2, 3, 4 og 9

<http://www.budskabet.dk/aa/2001/2-2001-2.html>

<http://www.budskabet.dk/aa/2001/2-2001-3.html>

http://www.nll.no/Aktuelt/Forkynnelse_Virkemiddel/2000_og_f/Teigen211200.htm

Willow Creek: af Jon Kvalbein: Fast Grunn, nr. 4, 2002

http://www.nll.no/Sakset/Forkynnelse_Virkemiddel/2001/overgitt_til_herrens_ord.htm

<http://www.barukmedia.com/mvv/mvv29/willowcreek.html>

<http://religiousmovements.lib.virginia.edu/nrms/superch.html>

<http://www.awana.org/archives/billhybels.html>

http://www.willowcreek.org/what_we_believe1.asp

<http://www.willowcreek.org/history1.asp>

<http://www.pastornet.net.au/jmm/alpt/alpt0350.htm>

<http://www.bibelkreis.ch/Willow/adnevang.htm>

Beyond Style Wars: Recovering the Substance of Worship: by Michael S. Horton; The Banner June 9, 1997.

http://www.despatch.cth.com.au/Books_D/Rick_Warren.htm

<http://www.etherzone.com/2000/bery122200.html>

http://www.vop.com/previous_broadcasts/2001/october/01445.html

<http://www.the-highway.com/articleAug98.html>

<http://www.stewardship.org/index.cfm/meethod/content.6FFA5184-4EFC-407C-96E2...>

<http://logosresourcepages.org/sync.html>

<http://www.agetwoage.org/Willow.htm>

http://cnview.com/on_line_resources/bill_hybels.htm

<http://www.deceptioninthechurch.com/willowcreek.html>

<http://www.theatlantic.com/issues/96aug/nxtchrch/willow.htm>

<http://www.christianitytoday.com/ct/2000/005/10.21.html>

<http://www.newswithviews.com/PaulProctor/proctor6.htm>

http://www.baptiststandard.com/2000/4_17/pages/willowcreek.html

<http://www.etherzone.com/2000/proc110900.html>

<http://www.etherzone.com/2002/proc032502.shtml>

<http://www.etherzone.com/2000/proc081800.html>
<http://www.etherzone.com/2000/proc110300.html>
<http://www.issuesetc.com/resource/journals/v3n1.htm>
<http://etext.lib.virginia.edu/~jkh8x/soc257/nrms/willow.html>
http://www.willowcreek.com/conference/change_your_church/schedule.asp
<http://www.jordoncooper.com/resources/articles/lakeview.html>
<http://www.wayoflife.org/fbns/hybels.htm>
<http://www.llano.net/baptist/billhybelsway.htm>
<http://mypage.uniserve.ca/~tfrisen/bookreviews/joy1.htm>
<http://home.hiwaay.net/~contendr/12-15-95.html>
<http://www.christianitytoday.com/ct/2000/011/11.19.html>
<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/exposes/hybels/general.htm>

Artikler til belysning af afsnit 5 – Kvindelige ledere.

<http://www.wayoflife.org/fbns/fbns/fbns464.html>
http://www.worldmag.com/world/issue/03-29-97/cover_1.asp
 CBMW NEWS, december 1997, vol. 2 No. 5: “Willow Creek Enforces egalitarianism”.

Artikel til belysning af afsnit 6 – Cellegrupper.

<http://www.raptureme.com/resource/hunt/dh2.html>

Artikler til belysning af afsnit 7 – Økumenisk arbejde.

<http://www.wayoflife.org/fbns/billhybels.htm>
http://ww2.moriel.org:8004/discernment/bill_hybels.htm
<http://www.christianstudycenter.com/articles/unorgs.htm>
<http://www.christianstudycenter.com/articles/endtimes2.htm>
<http://www.christianstudycenter.com/articles/endtimes3.htm>
<http://www.concernedmembers.com/thebook/tbpage28.htm>
<http://www.etherzone.com/2002/proc030702.shtml>
<http://www.etherzone.com/2000/proc112200.html>
<http://www.etherzone.com/2001/proc121101.shtml>
<http://www.etherzone.com/2001/proc010801.html>
<http://www.etherzone.com/2000/proc122600.html>
<http://home.hiwaay.net/~contendr/6-15-97.html>
<http://home.hiwaay.net/~contendr/2001/11-2001.html>
http://www.cephasministry.com/news_church_news.html
http://www.cephasministry.com/baptist_calvarv_contenders_8_2000_news.html

Artikler til belysning af afsnit 8 – Promise Keepers

http://www.tagryggen.dk/print_article.php?num=183
<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/Psychology/pk/pk.htm>
<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/Psychology/pk/pk-tmj.htm>
<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/Psychology/pk/pk-fea.htm>
<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/Psychology/pk/promise1.htm>
<http://www.ifas.org/fw/9609/promise.html>
<http://www.banner.org.uk/pk/pkcath.html>
<http://www.banner.org.uk/pk/pk-dager.html>
<http://www.banner.org.uk/pk/wyswyg.html>
<http://www.banner.org.uk/pk/pkmm1.html>
<http://www.banner.org.uk/pk/pk3.html>
<http://www.banner.org.uk/pk/pk6.html>
<http://www.banner.org.uk/pk/pk7.html>
<http://www.banner.org.uk/pk/pk8.html>
<http://www.banner.org.uk/pk/pkresolv.html>
<http://www.pastornet.net.au/fwn/1997/sep/art10.htm>
<http://www.wayoflife.org/fbns/pkspeaker.htm>
<http://www.promisekeepers.org/meet/meet10.htm>
<http://www.promisekeepers.org/faqs/core/faqscore24.htm>
<http://www.livingwrd.org/promise.html>

Artikler til belysning af afsnit 10

<http://www.dci.dk/da/dnd/dnd74/religionsfrihed.html>
http://www.dci.dk/da/mtrl/teologi/Satanisme_som_nutidigt_problem.html
http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/new_age_norsk.htm
http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/mitt_nye_liv.htm
<http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/spiritisme.htm>
<http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/kanalisering.htm>
<http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/okkultisme.htm>
http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/Hvordan_bli_fri.htm
<http://www.crmspokane.org/cgm2.htm>
<http://www.crmspokane.org/myths2.htm>

Jeg har gennemgået lidt flere artikler, men har ikke kunnet anføre dem, da adressen ikke umiddelbart fremgår (printereren har spist det nederste af siden).

En artikel er fra et blad jeg ikke kender, men det er udgivet af Methodisterne i DK (udtalelserne fra sidste konference, side 24 –25, er hentet herfra).

Hvis du ikke kan åbne en artikel ved at skrive anførte adresse, kan det evt. være fordi den ikke længere er tilgængelig via internettet.

Betyder det meget for dig, at få de pågældende artikler har jeg mulighed for at sende en kopi.

15

Appendix Appendix Appendix Appendix Appendix Appendix

Det er i dag den 2. februar 2003. Jeg har netop skrevet den sidste reference ind.
Kun ganske få personer har set dette produkt.

Det er tankevækkende læsning.

Jeg er allerede blevet angrebet hårdt p.gr.a. dette arbejde.

F.eks. at al information der cirkulerer rundt på internettet skulle stamme fra en og samme fundamentalistiske gruppe og at denne gruppe tilsviner alt og alle og derfor skulle det hele falde til jorden som utroværdigt.

Det er ukorrekt. Det er rigtigt at der er en del ”gengangeri” i informationen når man surfer på nettet. Men enhver kan ved at gennemlæse alle referencerne med selvsyn konstatere at informationen kommer fra mange vinkler.

Nogle vil måske mene at jeg har gravet i en skraldespand - og sådan kan det vel også på en måde betragtes. Det jeg har fundet er de ting andre har fundet interessante i forbindelse med Willow Creek og det er jo sådan at skraldespanden ofte siger mere om hvad folk indeholder end den fine facade!

Jeg indrømmer gerne, at det jeg har været ude for er helt usædvanligt, ja ekstremt, og at det har påvirket mig voldsomt. For det har det!

Men at min ”oplevelse” skyldes at jeg var presset eller urolig over det jeg havde læst om Willow Creek er ukorrekt.

Da jeg læste artiklen ”Er Willow Creeek en sand lære”, af Holger Særkjær, undrede jeg mig over det, for var det rigtigt var der et eller andet galt. Men det påvirkede mig ikke!

Hvis det havde gjort det, hvorfor skulle jeg så vente 8 dage med at undersøge det nærmere?

Og læg vel mærke til, at det jeg har fundet frem indholdsmæssigt ikke adskiller sig væsentlig fra indholdet i Holger Særkjærs artikel – det er bare udbygget betydeligt.

Det eneste nye der blev afsløret den dag, jeg startede med at kigge nærmere på Bill Hybels, var, hvilken åndsmagt der ligger bag Willow Creek – og det møde var en forfærdelig oplevelse!!!

Det er fremført at Hybels selv har udtalt, bl.a., at de havde lavet mange fejl og tit var blevet fejl citeret og at tvivlen derfor skulle komme dem til gode.

At tvivlen skal komme den anklagede til gode er alment et godt princip, men absolut ikke i en sag som denne, hvor Luthersk Missionsforenings eksistens står på spil, hvor der er tale om forførelse og fortabelse og hvor det afgøres hvor jeg skal tilbringe det evige liv.

I en sag som denne må der ikke være plads til tvivl overhovedet!

Med hensyn til Hybels kontakt til de homoseksuelle er det fremført at Jesus også havde sin gang blandt skøger.

Det er korrekt, men Jesus mødte dem med ordene: ”Heller ikke jeg fordømmer dig. Gå, og synd fra nu af ikke mere” Johs. 8.11.

Der er en verden til forskel på Jesu ord og det at undervise på et lederseminar for homoseksuelle.
PS: Ud over allerede anførte, har Bill Hybels undervist på et andet lederseminar med 60 homoseksuelle deltagere.

Den rapport jeg har lavet er gennemarbejdet og sober forstået på den måde at jeg har været tro mod kildematerialet. Alt jeg har taget med er fra offentligt tilgængelige data.
Artikel på artikel har lagt brik til brik i billedet af Willow Creek/Bill Hybels.

Alt det jeg har skrevet har jeg forsøgt at belyse ud fra Bibelen, fra Guds eget Ord, for det er den eneste pålidelige rettesnor jeg har i alle forhold og alt skal stå sin prøve ud fra det.
Så med mindre det jeg har fundet frem kan tilbagevises punkt for punkt – både faktisk og med Bibelen i hånden – må min konklusion forblive som den er!

Hvilken konklusion og konsekvens du vil drage af det du nu har læst, hverken vil eller kan jeg blande mig i. Det er dit eget ansvar!

Men jeg er, som tidligere sagt, glad for at du har fået advarslen.

For i og med du har læst dette er mit ansvar over for dig, på dette punkt, til ende (men det er ikke det samme som at jeg har opgivet kampen).

Aalborg.
02-02 2003
Poul Erik Haahr